MEMÒRIA D'ACTIVITATS

BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI. GIRONA

2021

BÒLIT
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI
GIRONA

Ajuntament de Girona

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

ÍNDEX

0. Introducció a la programació 2021 4

1. EXPOSICIONS I ACTIVITATS 7

1.1 EXPOSICIÓ: Azahara Cerezo. “Illes d’arena” 7

1.2 EXPOSICIÓ: Enric Ansesa. “FETS” 9

1.3 EXPOSICIÓ: En Construcció. Bòlit Mentor 2019/2020 10

1.4 EXPOSICIÓ: “FOOD. La utopia de la proximitat” 11

1.5 EXPOSICIÓ: “Desobediències i resistències” 16

1.6 EXPOSICIÓ: “Ocupar una plaça menys” 18

1.7 PETIT BÒLIT 19

1.7.1 Ara art: Domènec Fita 19

1.7.2 Lletres de colors 20

1.8 EXPOSICIÓ: “Entre d’altres. Bòlit Mentor 2020/2021” 20

1.9 EXPOSICIÓ: “Memòria Vegetal I: Geografies immaterials de la Vall de Sant Daniel” 22

1.10 EXPOSICIÓ: “Cap a les deus. Una gramàtica fluvial” 23

1.11 EXPOSICIÓ: “Petromasculinitats” 33

1.12 ITINERÀNCIES I COL·LABORACIONS 38

1.12.1 L'apuntador i altres símptomes 38

1.12.2 J (e m)'accuse o la mort de l'autor 38

1.12.3 BHDD 39

1.12.4 Art & Gavarres. Festival internacional d'art i paisatge a les Gavarres 2021 39

1.12.5 De la Terra a la Terra? [Humanitat en transició] 40

1.12.6 Entre d'altres. Bòlit Mentor 2020/2021 40

2. ALTRES EXPOSICIONS I PROJECTES 41

2.1 Quasi Veu: Sistema de megafonia poètica 41

2.2 Diàlegs: pintura, música i patrimoni “Llum del món” 43

2.3 Altres activitats puntuals 46

2.3.1 Activem la participació jove als espais culturals 46

2.3.2 Presentació del Cens d'Artistes de Catalunya i debat sobre "Els drets i recursos per a artistes" 46

2.3.3 ANSESA: FETS/FACTS · CAMINS · PERSISTÈNCIES · SENYALS d'Abel Moreno Prats 47

2.3.4 Gilding Gold in the Cracks of the Fragmented Self "Daurant en or les esquerdes del Jo Fragmentat" 47

3. PUBLICACIONS 48

4. COL·LABORACIONS I TREBALL EN XARXA 49

4.1 Xarxes: 49

4.2 Coproduccions 49

4.3 Col·laboració amb la Càtedra Ferrater Mora i amb la Universitat de Girona 50

4.4 Festival Art & Gavarres....50
4.5 Arbar (Centre d'art i cultura)....50
4.6 Diàlegs. Pintura, música i patrimoni a Vilabertran....51
4.7 Premi de Videocreació....51
4.8 Premi comissariat Xarxa Transversal....51
4.9 Dia Internacional de l'Art....51
4.10 Festival MOT....52
4.11 Trobada KREAS....52
4.12 Festival Inund'Art....52
5. PROJECTE DE RESIDÈNCIES D'ARTISTES I COMISSARIAT. INTERCANVIS I COL·LABORACIONS....53
5.1 Conveni amb Gresol....53
5.2 Intercanvi d'artistes residents amb La Chambre Blanche (Québec)....55
5.3 Intercanvi d'artistes residents amb Rad'Art (Itàlia)....55
5.4 Resident en gravat. Col·laboració amb l'Escola Municipal d'Art....56
5.5 Intercanvi d'artistes residents amb Lo Pati, Centre d'Art de les Terres de l'Ebre....57
5.6 Residències en col·laboració amb altres projectes culturals....58
Activitats d'artistes en residència i/o intercanvi d'artistes residents....60
6. SERVEI DE DOCUMENTACIÓ, BIBLIOTECA I ARXIU....61
7. PROGRAMA EDUCATIU....62
7.1 Bòlit Mentor....62
7.2 El Miticultor....62
7.3 Visites de grups....62
7.4 Recursos educatius....62
7.5 Petit Bòlit....63
7.6 Exposicions orals....63
8. NOU PROJECTE D'ACCESSIBILITAT....64
8.1 Mediació....64
8.2 Accessibilitat....64
8.3 Pla d'actuació 2021....66
9. SERVEI D'ASSESSORAMENT A PROFESSIONALS DE LES ARTS VISUALS....67
10. EQUIP DEL BÒLIT....67
11. COMUNICACIÓ....69
12. ESTADÍSTIQUES....71
13. OBSERVACIONS SOBRE EL PRESSUPOST....72

0. Introducció a la programació 2021

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona és un equipament cultural de titularitat municipal que té com a finalitat promoure i difondre exposicions, activitats com ara tallers, cicles de conferències, intervencions, propostes específiques i treballs en procés vinculades a la creació contemporània, tot cercant la participació de la ciutadania.

Pel que fa a l'abast de la seva actuació en el territori, d'una banda el Bòlit actua en complicitat amb les iniciatives i programes portats a terme a les comarques gironines, treballant i promovent la col·laboració i l'intercanvi de projectes. D'altra banda, la producció creativa del Centre es vincula a d'altres contextos i espais de recerca i creació nacionals i internacionals.

Una de les funcions del centre és donar suport i estructurar les iniciatives artístiques en el camp de les arts visuals no només de la ciutat de Girona sinó també del territori gironí. El Bòlit desplega la seva activitat a les comarques gironines i col·labora estretament amb les iniciatives més destacades a l'entorn de l'art contemporani, com són l'escola Municipal d'Art i els festival d'arts visuals que es celebren a Girona i comarques Gironines com Inund'art, Art i Gavarres, etc., propostes que han expandit el radi d'actuació del centre a la ciutat i al territori respectivament. Un altre exemple de desplegament en el territori el trobem en el conveni signat amb la Casa de la Paraula de Santa Coloma de Farners que ha permès ampliar la dotació i l'abast del projecte educatiu Bòlit Mentor.

Altres activitats participatives i de context son la celebració del Dia internacional de l'Art (amb més de 50 agents públics i privats involucrats), el projecte educatiu Bòlit Mentor que es desplega als instituts de Girona ciutat i comarques (Banyoles i Amer) i a l'estiu el programa *Diàlegs: pintura, música i patrimoni* que es programa a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran en col·laboració amb l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural.

La programació de 2021 té dues parts diferenciades que es corresponen als continguts proposats per les dues direccions que ha tingut el centre aquest any. Carme Sais va programar fins al mes d'agost i de setembre en endavant ho va fer Ingrid Guardiola.

El darrer quadrimestre del 2021, doncs, es va posar en marxa la programació de la nova direcció del Bòlit

En el nou projecte del Bòlit es plantegen quatre grans blocs conceptuals que travessaran tota la programació:

a) **Pensament tàctic i esfera pública.** Tot el que té a veure amb eines digitals noves o emancipadores (software lliure, blockchain, criptoeconomia…), feminismes, ecologismes, postcolonialismes, biopoder i psicopoder, relació amb les comunitats, amb les altres espècies o amb les màquines, espai públic, construcció del cos social i del contracte públic...

b) **Materialismes**: bellesa, cos, llenguatge, matèria i forma, sentits, partícul·les, pigments, estructures… La matèria, el gest i la tècnica.

c) **Territori i zonificació**: el territori com a espai d'exploració, d'explotació i de lluita de classes, nous paisatgismes, *afterlandscapes*, zones de sacrifici, territoris imaginats, zones franques…

d) **Desplaçaments i memòria:** Migracions, memòria i arxiu; derives i efectes del cos i l'objecte nòmada: expulsat, migrat, confinat, viatger, a la deriva, pres, fugit, destruït. *Objets trouvés i retrouvés*.

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona pretén mostrar els temes més urgents de la nostra societat a través de diferents formats i llenguatges, per tal de promoure eines, pràctiques i discursos a parts iguals.

Les exposicions segueixen sent un espai de gran interès, però també són un artefacte perquè passin coses al seu voltant. Cada exposició vertebra una constel·lació d'activitats al seu voltant:

- **Exposicions**. Detonant.
- **Bòlit Pensament**: per un banda hi haurà conferències, un safareig lector on s'analitzarà bibliografia que permeti entendre millor els continguts de les exposicions i seminaris. En col·laboració amb el Centre Cultural la Mercè, el Modern i la UdG.
- **Tallers:** espai de disseny d'eines per poder entendre els conceptes des de la pràctica. Alguns d'ells es realitzen en col·laboració amb La Volta.
- **Espai de comunicació i de creació digital**: peces de vídeo-assaig, podcast... en funció de cada contingut.
- **Espai de mediació: visites accessibles, visites generals, recursos educatius, vincle amb la universitat i les escoles.**

El Bòlit es compromet amb els creadors i creadores del país d'una forma directa a través de la producció d'obres. Des de l'entrada de la nova direcció d'Ingrid Guardiola el maig del 2021, s'ha augmentat el suport a la creació. El setembre amb Bòlit Mentor es van crear quatre peces noves dels artistes nyamnyam, Job Ramos, Alba Sanmartí i Taller Estampa. Amb l'exposició de *Cap a les deus* (octubre-gener 2021-22) es van produir obres de Jordi Mitjà, Laura Ginès, Christophe Farnarier, Anna Dot, Perejaume, Arnau Obiols i Job Ramos (que repeteix col·laboració). Amb *Petromasculinitats* (octubre-gener 2021-22) van crear obra nova Cara Daggett, cabosanroque, Fèlix Pérez-Hita i Andrés Hispano. Aquest gener 2022 ha estat el torn de Isaki Lacuesta amb *Gosar Poder* i de Irena Visa i Mireia Ferron amb V*ariant Delta*. El compromís pels següents mesos és trobar un equilibri entre l'obra recuperada i les obres de nova producció, entre l'arxiu, la recuperació d'obra recent i la creació *ex nuovo*.

Horaris dels espais expositius

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona
Plaça Pou Rodó 7-9 / 17004 Girona
Dimarts i dimecres de 10 a 14h
Dijous i divendres de 10 a 14h i de de 17 a 19h
Dissabtes d'11 a 14h i de 17 a 19h
Diumenges i festius d'11 a 14h

Bòlit_StNicolau
Plaça de Santa Llúcia, 1 / 17007 Girona
Dimarts i dimecres de 10 a 15h
Dijous i divendres de 10 a 14h i de 17 a 19h
Dissabtes d'11 a 14h i de 17 a 19h
Diumenges i festius d'11 a 14h

Bòlit_LaRambla
Rambla de la Llibertat, 1 / 17004 Girona
De dilluns a divendres de 9 a 19h
Dissabtes de 9 a 14h i de 16 a 19h
Diumenges de 9 a 14h

1. EXPOSICIONS I ACTIVITATS

1.1 EXPOSICIÓ: Azahara Cerezo. “Illes d’arena”

Fins al 31 de gener de 2021

Comissariat: Jose Iglesias García-Arenal

Bòlit_LaRambla i Bòlit_PouRodó

Producció nova i obra recent

Edició de catàleg. Textos de Larisa Pérez Flores (filòsofa) i Roc Parés (artista i docent)

El treball d’Azahara Cerezo parla de la nostra percepció del territori quan el travessen les tecnologies de l’economia digital; parla de les forces –de vegades visibles, d’altres, no tant- que organitzen els espais que habitem, les eines que utilitzem, els treballs que fem i els paisatges que observem. Els seus projectes intervenen cartografies poètiques per assenyalar les interferències entre entorns virtuals, interiors urbans i paratges naturals.

“Illes d’arena” ha presentat diversos projectes de nova producció sobre la tríada formada per la precarització del treball, les noves economies digitals i l’extracció de recursos minerals. Són processos que vinculen l’abstracció de l’esfera virtual amb la realitat material del sòl que trepitgem. Part de les peces d’aquesta exposició han sorgit de l’estada de Cerezo a Gran Canària, on va estar investigant la relació colonial amb el continent africà, l’extracció de sorra dels territoris ocupats del Sàhara Occidental per a la indústria turística canària i les transformacions que aquest sector està produint a les illes. Restes d’hivernacles abandonats i de ciment etiquetat com a “procedent d’Àfrica” es van transformar en “folis” emmarcats i taules d’escriptori que evoquen el treball burocràtic darrere de l’organització del territori, la paperassa que decideix cap a on moure el sòl, el capital, els cossos.

Aquests fluxos de capital i mercaderies continuen a *Homepage to labour*, la instal·lació que ocupa el Bòlit_LaRambla, on l’artista es preguntava per la representació de treball en una època en què l’espai professional i el personal es barregen. A través d’una plataforma per a autònomxs, l’artista encarregava monuments al treball amb els quals ocupar una peanya buida en un antic barri proletari de la perifèria de París. L’imaginari industrial –amb les seves referències a la força física, els engranatges mecànics i la transformació de materials- contrasta amb la realitat del treball cognitiu, on predominen els cossos davant la pantalla i processos d’externalització cap a països amb condicions més “competitives”, és a dir, amb situacions més irregulars per a lxs treballadorxs.

Azahara Cerezo (Girona, 1988) explora formes urbanes i relacions de (no) visibilitat a l'espai físic i virtual mitjançant l'accés i ús de dades a temps real, processos de reapropiació i desplaçaments estratègics de material propi i d'arxiu. Els seus projectes aborden contradiccions en la singularitat del territori, la dimensió física del qual es fon amb la digitalització, i prenen la forma d'accions -sovint online-, vídeos experimentals i instal·lacions. Les seves dinàmiques de treball es vinculen amb freqüència a la producció en context a residències artístiques i a les col·laboracions amb altres artistes. Llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Autònoma de Barcelona i Màster en Arts Visuals i Multimèdia per la Universitat Politècnica de València. Ha realitzat residències a 1646 (La Haia, Holanda), Flax Art Studios (Belfast, Irlanda del Nord), MoTA (Ljubljana, Eslovènia) i Digital Arts Studios (Belfast). Ha exposat recentment a In search of Thomas Pynchon (Nieuwe Vide. Haarlem, Holanda), Espècies d'espais (MACBA. Barcelona), Art in resistance (Spielart Festival. Múnic, Alemanya), The culture of ageing (St James Cavalier. Valletta, Malta), Festival Ingràvid (Arts Santa Mònica. Barcelona), Solatge (Bòlit Centre d'Art Contemporani. Girona) i Arquitecturas de soledad (Fundación FIArt. Madrid).
www.azaharacerezo.com

Jose Iglesias García-Arenal (Madrid, 1991). Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Sevilla (2014) i Màster en Curating the Contemporary per la Whitechapel Gallery i Metropolitan University de Londres (beca Fundació Botín de Comissariat, 2017). Actualment, està cursant el DAI Roaming Academy i és un dels coordinadors de l'espai MAL (Sevilla). Ha comissariat exposicions com Melfas. Línea orgánica (MACSur, Buenos Aires, 2017), ARTifariti 2016 (Tindouf, Algèria, 2016) o Arquitecturas de soledad (Fundación FiArt, Madrid, 2015), entre d'altres.

PROGRAMA PÚBLIC

-Una trobada amb Azahara Cerezo

Dijous 28 de gener de 2021 a les 18 h
Bòlit_PouRodó

El treball d'Azahara Cerezo parla de la nostra percepció del territori quan el travessen les tecnologies de l'economia digital. En aquesta trobada, l'artista i el comissari ens acostaren, en format conversa, el seu projecte "Illes d'arena" que reflexiona al voltant de l'externalització de les economies de la informació i el tràfic de sorra entre els territoris ocupats del Sàhara Occidental i les Illes Canàries.

-Instal·lació a Homesession "Re:"

Amb Atxu Amann, Azahara Cerezo i Jose Iglesias Gª-Arenal
Dimecres 13 de gener de 2021, 18.30h
Virtual

En diàleg amb l'exposició d'Azahara Cerezo "Illes d'arena" *Re:* explorava formes arquitectòniques i de parentiu que qüestionen el règim heterosexual de la propietat privada que organitza l'esfera virtual. En aquesta trobada en línia, moderada per Jose Iglesias Gª-Arenal, curador de l'exposició, es va convidar l'arquitecta Atxu Amann per parlar de la implosió d'allò domèstic i la relació corporal amb les tecnologies digitals, a partir de materials enregistrats per Cerezo buscant les restes de les primeres infraestructures d'una xarxa telemàtica global, una arqueologia d'Internet, de les extensions invisibles de la nostra intimitat.

-Conversa amb Remedios Zafra
Divendres 22 de gener de 2021, 18h
Virtual

L'exposició Illes d'arena d'Azahara Cerezo parlava de la relació que creem amb el nostre entorn domèstic, amb el treball i el paisatge a través de les tecnologies digitals quotidianes. En aquesta trobada en línia amb l'assagista Remedios Zafra, es va parlar de les imatges del treball y el treball de les imatges. A partir d'una intervenció en diferit de la sociòloga argentina Verónica Gago, es volgué apuntar a les dinàmiques neoliberals que organitzen la llar i les línies de fuga que poden crear nous paisatges i temps, formes d'intervenir en las dinàmiques extractives de les economies digitals.

Aquesta activitat es va realitzar en col·laboració amb el cicle *Pantalla trémula*, coordinat pel curador de l'exposició Illes d'arena Jose Iglesias Gª-Arenal des de la Sala Guirigai i la plataforma curatorial MAL. *Pantalla trémula* és un cicle de trobades en línia per a aprofundir en la relació entre quotidianitat i tecnologia des d'un enfocament feminista situat a la perifèria de les grans metròpolis (www.nosomosMAL.com/Pantalla-tremula).

1.2 EXPOSICIÓ: Enric Ansesa. “FETS”

Fins al 31 de gener de 2021
Comissariat: Toni Álvarez de Arana
Bòlit_StNicolau
Participació en el catàleg coproduït per totes les institucions participants.

L’exposició va formar part de la mostra dedicada a l’artista a Girona i que va tenir lloc de forma desplegada al Bòlit, al Museu d’Art de Girona, al Museu d´Història de Girona i a la Casa de Cultura de Girona. Després de més de 50 anys de vida artística a plena dedicació, Enric Ansesa va presentar una exposició de ciutat. Per fer possible aquesta exposició, els principals equipaments expositius de Girona van unir el programa per mostrar d’una forma polièdrica la força del treball d’aquest artista gironí incansable i lluitador, reivindicatiu i reflexiu. L’exposició al Bòlit_StNicolau presentava una instal·lació de l’artista realitzada amb tecnologia led creada expressament per aquest espai.

"FETS" era el treball més recent d'Enric Ansesa. Una instal·lació que ens feia reflexionar entorn al moment que ens ha tocat viure, a partir de dos fenòmens globals. El primer són les migracions, fluxes de gent gairebé sempre provocats per guerres i mancances, que obliguen a famílies senceres a abandonar el que havia estat casa seva a la recerca d'un món millor. La segona realitat a la que ens que ens enfronta és la violència policial, un cop més de rabiosa actualitat, i que malauradament a la nostre ciutat vàrem conèixer de primera mà un 1 d'Octubre difícil d'oblidar. Art i compromís.

PROGRAMA PÚBLIC

Dues visites guiades a càrrec de l’artista cada mes per a grups reduïts.
Dissabte 19 de desembre de 2020 i dissabte 16 de gener de 2021, a les 12 h.

1.3 EXPOSICIÓ: En Construcció. Bòlit Mentor 2019/2020

Mireia Ferron, Azucena Moya i Ingrid Riera
Comissària, Maria Soler
Fins al 10 de gener de 2021
Hall del Bòlit_PouRodó

El projecte ‘En Construcció', que analitza el tema de la identitat, es va plantejar com un joc de conceptes que s'entrellacen i es complementen. Al llarg dels mesos de residència als instituts (tardor 2019 i hivern 2020), les artistes van treballar cadascuna d'elles amb un grup diferent: Mireia Ferron amb 4rt ESO (Institut Santiago Sobrequés); Azucena Moya amb 1r Bat. Artístic (Institut Josep Brugulat) i Ingrid Riera amb 4rt ESO (Institut Carles Rahola).

L'objectiu comú era conèixer un grup d'estudiants i fer recerca entorn la pregunta: qui sóc? utilitzant l'art com a eina. Per arribar a respondre una pregunta tan complexa, cada artista per mitjà de la seva disciplina va proposar un seguit d'exercicis individuals i col·lectius obrint espais de diàleg i de creació. I el joc va ser precisament un dels pilars de tot aquest

treball: conèixer-se i descobrir-se mitjançant l'atzar i la cooperació, creant un ampli ventall de possibilitats, un trencaclosques comú.

L'arribada del COVID-19, que va provocar la suspensió de l'activitat docent i el tancament dels equipaments culturals, va fer que les obres realitzades conjuntament pels estudiants i les artistes no es poguessin completar i que el projecte expositiu no es pogués dur a terme al mes de maig, tal i com estava previst.

Per aquest motiu es va reformular la proposta creant una plataforma virtual que es va convertir en un gran recull d'idees latents i la qual es van desenvolupar en línia mitjançant la web https://enconstrucciobolit.com/ fins a l'exposició.

En aquesta ocasió, cada artista va seleccionar i exposar una peça realitzada conjuntament amb l'alumnat. També hi havia una obra col·lectiva que plantejava on estaven totes les idees sorgides durant el procés de creació i que posava en dubte el que es va poder materialitzar i el que no.

PROGRAMA PÚBLIC

-Monogràfic: Treballar la identitat mitjançant un procés creatiu pluridisciplinari

A càrrec de Mireia Ferron, Azucena Moya, Ingrid Riera i Maria Soler

Taller en línia https://youtu.be/GZmBzvUde5E

1.4 EXPOSICIÓ: "FOOD. La utopia de la proximitat"

Del 20 de febrer al 30 de maig de 2021

Comissariat: Harold Berg, Eudald Camps i Carme Sais

Amb obres de Tina Girouard, Carol Goodden, Gordon Matta-Clark, Miralda, Fina Miralles, Antoni Muntadas, Pere Noguera, Àngels Ribé, Benet Rossell, Mar Serinyà, Francesc Torres, Marta Vergonyós i Jaume Xifra. Amb la participació dels col·lectius artístics Ocells al Cap i nyamnyam.

Bòlit_PouRodó, Bòlit_LaRambla i Bòlit_StNicolau

A partir de l'obra central de Gordon Matta Clark (dibuixos, cartes i fotografies inèdites, intervencions) es va convidar a diversos artistes a produir obra a l'entorn del menjar i l'arquitectura.

Es tracta d'una exposició d'investigació d'un tema inèdit com és la relació de Carol Goodden (co-fundadora de FOOD juntament amb Matta Clark) i l'Empordà (Mont-ras), on va iniciar la seva passió pel menjar i la cuina.

L'exposició tenia dues parts diferenciades tot i que íntimament vinculades entre elles: una primera part, que es va exposar al Bòlit_LaRambla, integrada per diferents materials (gràfics, videogràfics, escultòrics...) generats per Gordon Matta-Clark i per Carol Goodden, que va ser la seva parella durant els anys de gestació i posterior creació del restaurant FOOD (1971) al Soho de Nova York, i una segona part, que es va exposar al Bòlit_PouRodó i al Bòlit_StNicolau, integrada per treballs d'artistes contemporanis vinculats, d'alguna manera, a l'univers gastronòmic i als plantejaments, diguem-ne, més relacionals (amb especial atenció als autors que van formar part de la vida artística d'avanguarda de Nova York i París els anys 70, i a una selecció d'artistes contemporanis en actiu de la demarcació de Girona).

El subtítol de la mostra («La utopia de la proximitat») està extret del llibre «Esthétique relationnelle» publicat per Nicolas Bourriaud el 1998: «A la inversa del què pensava Debord, que només veia en el món de l'art una reserva d'exemples del què calia realitzar concretament en la vida quotidiana, la realització artística apareix avui com un terreny ric en experimentacions socials, com un espai parcialment preservat de la uniformitat dels comportaments. Les obres d'art de les que parlarem aquí dibuixen, cada una, una utopia de la proximitat».

Amb tot, aquest joc de confluències comptava amb diferents pols perfectament definits: tot allò que girava a l'entorn de FOOD; les activitats culturals que, durant la dècada dels setanta, es van dur a terme al nº 112 de la Greene St. de Nova York; les pràctiques relacionals protagonitzades pels anomenats «catalans de París» (com Benet Rossell, Miralda o Xifra) i pels que, també als any setanta, treballarien a Nova York; i, en darrera instància, les aportacions, contemporànies o no, d'autors que haurien treballat des d'una perspectiva similar tot i que des de llocs i posicionaments aparentment divergents (com ara Pere Noguera o Fina Miralles). Finalment, es va voler vincular el projecte expositiu a la creació contemporània fent un encàrrec de producció d'obra nova a les artistes empordaneses Mar Serinyà i Marta vergomyós per la vinculació de les seves línies de recerca actuals amb el menjar i l'aprenentatge de la cuina a través de l'experiència familiar i en relació amb el territori més immediat.

Espai de documentació

Gràcies a les aportacions del comissari i col·leccionista Harold Berg, l'exposició va comptar amb un important espai dedicat a la documentació, a partir de materials bibliogràfics (catàlegs, monografies i incunables) com d'objectes i documents d'un alt valor històric. En aquest sentit, destaca la presència del «mailing list» original que Matta-Clark va realitzar a partir dels seus contactes en l'època del FOOD, receptes i notes disperses manuscrites per l'autor, correspondència inèdita entre Matta-Clark i Carol Goodden, publicacions com la mítica Avalanche Magazine (publicada a Nova York entre 1970 i 1976 per Willoughby Sharp i Liza Béar) o fotografies i negatius que, en algun cas, van veure la llum per primera vegada a l'estat espanyol.

Edició de catàleg

Textos de Harold Berg, Eudald Camps, Jaume Fàbrega, Alexandra Llaudo, Antònia M. Perelló i Carme Sais. L'edició és trilingüe (català, castellà i anglès).

Creació del blog: FOOD, la utopia de la proximitat.

PROGRAMA PÚBLIC

Coincidint amb les mostres al Bòlit_LaRambla, al Bòlit_StNicolau i al Bòlit_PouRodó, es van programar diferents activitats paral·leles:

-Les arrels de FOOD a l'Empordà i projecció del documental FOOD. Conversa amb Carol Goodden

Conversa: Harold Berg i Carol Goodden (en llengua anglesa)

Divendres 26 de febrer a les 18 h

Virtual

Conversa entre el col·leccionista Harold Berg, especialitzat en l'obra de Gordon Matta-Clark, i Carol Goodden, fotògrafa, coreògrafa i ballarina que va ser una de les tres persones fundadores del restaurant FOOD. En aquesta trobada es va parlar del projecte de restaurant i ses va explicar la vinculació de Carol Goodden amb l'Empordà. Finalment es va oferir el visionat del documental FOOD.

-**L'art de menjar bé**

Conversa: Jaume Fàbrega i Eudald Camps

Divendres 26 de març a les 18 h

Bòlit_PouRodó

Activitat presencial i virtual

Jaume Fàbrega i Colom, tot i ser historiador de l'art, és considerat un dels crítics gastronòmics més importants del país. Eudald Camps és un dels crítics i historiadors de l'art contemporani que coneix millor la producció artística de la segona meitat del segle XX i del segle XXI dels artistes gironins. En aquesta conversa analitzaren el moment culinari i artístic del país durant el període en què Carol Goodden (cofundadora del restaurant FOOD de Nova York juntament amb Matta-Clark el 1971) va descobrir la cuina de proximitat de l'Empordà, un fet que la va inspirar profundament.

-Visites comentades a l'exposició a càrrec dels comissaris de l'exposició i vermut
Dissabte 13 de març a les 12 h. Bòlit_LaRambla: Harold Berg
Dissabte 17 d'abril a les 12 h. Bòlit_PouRodó: Eudald Camps
Dissabte 8 de maig a les 12 h. Bòlit_StNicolau: Carme Sais

Aquestes trobades van aportar tres mirades que s'han complementat per fer possible aquesta exposició. Es va parlar sobre l'origen de la col·lecció Berg, la fascinant història del restaurant FOOD, es van posar a debat qüestions sobre autoria i es van descriure ponts entre la situació artística del Nova York dels setanta i la producció artística d'alguns artistes catalans coetanis, entre d'altres interessants temes de debat en relació amb l'art contemporani del segle XX fins als nostres dies.

-L'art de col·leccionar amb pocs recursos
Conversa: Harold Berg, Eudald Camps, Carme Sais i Richard Vanderaa
Divendres 30 d'abril a les 18 h
Activitat presencial i virtual

És possible esdevenir col·leccionista d'art sense ser milionari? És possible rastrejar vides i obres interessants més enllà de la dictadura del mercat? Qui controla, avui per avui, el sistema de l'art?. Un col·leccionista (Harold Berg), un galerista (Richard Vanderaa), una experta en art contemporani (Carme Sais) i un crític d'art (Eudald Camps) van conversar a l'entorn d'aquests interrogant .

-Oído Cocina
A càrrec de nyamnyam
Dimecres 12 de maig de 2021, 13h

Restaurant Can Roca (Ctra. de Taialà, 42, 17007 Girona)
Dijous 17 de juny de 2021, 14h
Restaurant Es Baluard (Riba Nemesi Llorens, 2, 17488 Cadaqués)

'Oído cocina' proposava una intervenció sonora en directe, establint un canal narratiu entre la cuina i la sala del restaurant. Una veu en temps real deambula entre realitat i ficció per explicar-nos què està succeint entre fogons. A través d'aquest exercici d'imaginació, des de la sala del restaurant anàvem ingerint micro històries, personatges, ingredients... mentre degustàvem un àpat que ja no es podrà separar de qui, com, què, quan i on es cuina.

-Raindrop Dance
A càrrec d'Ocells al cap
Dimecres 12 de maig de 2021, 18h
Teatre Municipal

Aquesta acció va ser una re-creació de la performance Raindrop Dance de Carol Gooden, que es va realitzar a l'espai 112 de Greene Street el 1971, ara fa 50 anys. Ocells al Cap és un grup internacional de dones artistes de performance amb seu a Catalunya. El grup explora les possibilitats d'un re-enllaçament (sin)estètic de tots els sentits, incloent aquells que podrien arribar més enllà del cos i que inclourien la possibilitat d'accedir a la informació percebuda d'uns altres o de l'entorn, com en la sincronicidad o la telepatia.

En aquesta re-creació de Raindrop Dance s'enfilaren a una barra a uns tres metres sobre terra i anaren baixant de forma irregular, tal i com cauen les gotes de pluja d'un arbust o de la vora d'una teulada quan deixa de ploure. Les artistes que hi van participar son Denys Blacker, Juliette Murphy, Marta Vergonyós, Mar Serinyà, Martine Viale, Isa Fontbona, Natália Espinet, Mireia Zantop, Melina Peña i Marina Barsy.

-Presentació del catàleg "FOOD La Utopia de la Proximitat"
Dijous 27 de maig de 2021, 18.30h
Bòlit_PouRodó
A càrrec de Carme Sais, Harold Berg i Eudald Camps, comissaris de l'exposició

Aquesta publicació aplega textos de diferents especialistes com Antònia Maria Perelló, conservadora i cap de la col·lecció del MACBA, Alexandra Laudo, comissària, Jaume Fàbrega, crític i gastrònom així com dels tres comissaris. Està dissenyat per l'estudi aeiou i

les fotografies son de Pere de Prada. L'acte de presentació comptà amb la presència d'alguns dels autors dels textos i d'alguns dels artistes que participaren en l'exposició.

1.5 EXPOSICIÓ: “Desobediències i resistències”

Del l’11 de juny al 29 d’agost de 2021

Comissariat: Adonay Bermúdez

Artistes: Marina Abramović , Teresa Correa, Itziar Okariz, Regina José Galindo, Matt Mullican, Shirin Neshat, Jürgen Klauke i Sigalit Landau

Bòlit_LaRambla, Bòlit_StNicolau i Bòlit_PouRodó

Després d'un segle XX de violència materialitzada en conflictes i revolucions, ens endinsem en un segle XXI que es retorça fins al paroxisme provocat, en part, per una globalització extrema. Les generacions nascudes en les dues últimes dècades estan creixent rodejades d'una càrrega violenta major que la que van rebre els seus predecessors -econòmica, laboral, institucional, cultural.... Per això, no és d'estranyar que davant el predomini de manifestacions i concentracions pacífiques de rebuig total a la violència de finals del segle XX, ara es recuperin qüestionaments clàssics a aquests models, que donen suport a l'ús de la violència -amb diferents variants del mateix concepte- per denunciar la mateixa violència.

Desobediències i resistències proposava bussejar als voltants de la pseudoviolència controlada i en petites dosis com a resposta a una violència social permanent. És a dir, l'ús de certes accions que puguin interpretar-se com a violentes i que actuen contra la violència suposadament legitimada, entesa com a força institucionalitzadora, que la població ha acceptat a perpetuïtat i que estan vinculades a la crítica i a l'alleujament i no tant a la venjança. Però, què significa pseudoviolència? Són accions que la societat assumeix com a violentes perquè s'escapen del seu ventall de moviments correctes -tinguem en compte tots els segles d'autocastració- i, per tant, les cataloga com a tals. Però, realment ho són?

Orinar, comptar monedes, respirar, jugar al hula-hoop, enfilar-se a un toro mecànic, pintar, asseure's en una cadira o cantar. Què tenen d'extraordinari aquestes accions tan quotidianes i, fins i tot, trivials? En el moment en el qual es pressiona una petita tecla i s'alteren lleugerament aquests moviments la concepció canvia completament, pertorba l'espectador i aquest ho tradueix com a violència -en diferents graus i segons les característiques de la persona: edat, gènere, cultura, història o religió, entre una multitud de paràmetres possibles.

Subtils modificacions que provoquen un canvi d'interpretació: és una dona orinant dreta, és comptar monedes i introduir-les en un crani, és respirar abraçada a un esquelet, és jugar al hula-hoop amb espines que fereixen el cos, és enfilar-se a un toro mecànic durant una hora i acabar destrossada, és pintar de manera agressiva mentre s'està hipnotitzat, és asseure's a una cadira després de rebre una ordre o és cantar i tot seguit empunyar una arma de foc.

Quan el concepte de deure desapareix, l'ésser humà és lliure i desobedient davant un sistema repressor. En el moment en què se suprimeix una acció robòtica, nascuda i alimentada des d'un sistema heteropatriarcal, així sigui amb un acte aparentment -i definit socialment com a- banal, el subjecte abandona el seu origen etimològic -de subjectar- i es converteix en individu, descripció que el converteix en persona lliure.

No cedir un seient a l'autobús a un jove pel fet de ser blanc (EUA, 1955); llevar-se el xador davant del mateix aiatol·là (Iran, 1979); quedar-se quiet davant d'una marxa de tancs (Xina, 1989); ser negra, alçar el puny i plantar-se en mig d'una marxa amb tres-cents neonazis (Suècia, 2016). Però, a més, orinar, comptar monedes, respirar, jugar al hula-hoop, enfilar-se a un toro mecànic, pintar, asseure's en una cadira i cantar. Els petits gestos són els que canvien el rumb de la història, per utòpics que puguin resultar.

El projecte *Desobediències y resistències* va ser un dels guanyadors del Concurso de Proyectos Culturales Gran Canaria Espacio Digital - Cabildo de Gran Canaria 2020, on es va poder veure entre gener i març d'aquest any. Després va passar pel Centro Párraga de Múrcia i el Bòlit, abans d'acabar el seu recorregut al Centro de Cultura Contemporánea Conde Duque de Madrid (setembre 2021). Així mateix, comptava amb la col·laboració en préstec d'obra de la Colección CA2M de Madrid, la Colección Fundación Otazu i la Colección TEA Tenerife Espacio de las Artes.

Adonay Bermúdez (Lanzarote, 1985) és comissari independent. Ha comissariat exposicions per l'Institut Cervantes de Roma, DA2 de Salamanca, Artpace (EEUU), MUDAS - Museo de Arte Contemporânea da Madeira (Portugal), ExTeresa Arte Actual (Mèxic) o Museo de Arte Moderno Chiloé (Xile). Va ser director del Festival Internacional de Videoarte "Entre islas" (2014-2017), comissari convidat de PlanoLisboa 2016 (Portugal), *Scientific Committee* de *Over The Real International Videoart Festival* (Itàlia, 2015, 2016 i 2017), comissari el 2018 de Contemporary Art Month de San Antonio (Texas, EUA) i comissari col·laborador de la Fundació César Manrique (2019-2020). Ha publicat tres llibres i actualment és crític d'art a ABC Cultural i docent habitual a vàries universitats d'Espanya, Mèxic i Portugal.

PROGRAMA PÚBLIC

-Visita comentada a l'exposició

A càrrec d'Adonay Bermúdez, comissari

Dissabte 12 de juny a les 12 h

Bòlit_PouRodó

Amb interpretació simultània en llengua de signes

"Desobediències i resistències" tenia com a objectiu principal establir diàlegs comunitaris sobre desobediència civil i violència, així com treballar altres temes paral·lels com els conceptes de resistència, feminisme, quotidianitat, canvi social i lluita de poder.

-Xerrada: De l'activisme artístic a l'art activista: lluita, coherència i compromís social

A càrrec d'Adonay Bermúdez, comissari

Dissabte 12 de juny a les 18 h

Bòlit_PouRodó

Activitat gratuïta presencial i virtual

Adonay Bermúdez va mostrar les possibilitats i relacions de l'art i l'activisme al complex marc espacial actual, i va exhibir la figura del comissari/ària com a mediador/a, capaç de visibilitzar discursos dissidents i anul·lats, i, de passada, qüestionar els sistemes de legitimació institucional. Partint d'una pregunta inicial a priori bàsica, pot existir activisme en l'art?, es van mostrar un compendi d'exemples d'exposicions mítiques i accions desenvolupades per artistes, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional, que han estat crucials dins unes línies marcades per la lluita i el compromís social, i que han generat canvis o, com a mínim, ho han intentat.

1.6 EXPOSICIÓ: “Ocupar una plaça menys”

Marta Rosell Chust i Roc Domingo Puig

Del 29 de juliol al 29 d'agost de 2021

Hall del Bòlit_PouRodó

Aquesta exposició recollia l'experiència de la darrera edició de la Beca d'Intercanvi entre el Bòlit i el Projecte Rad'Art de Sant Romano a Itàlia, amb un projecte sobre l'experiència quotidiana del desplaçament en relació amb el territori, la identitat i el capital. Durant l'intercanvi, les artistes van adquirir una furgoneta finançada en gran part per la beca, amb la que van realitzar el viatge d'anada i tornada entre els dos centres d'art.

Rosell i Domingo mostraren part de les reflexions que sorgeixen de performativitzar el trajecte com una forma encarnada d'habitar les tensions del territori i la seva producció. Una lectura política de la necessitat de desplaçar-nos i cuidar-nos per sobreviure.

Roc Domingo (Lleida 1992). Tècnic superior en Disseny i Il·lustració per l'Escola Municipal de Lleida, graduat en Belles Arts i màster de Formació del Professorat de Secundària per la Universitat de Barcelona.

Marta Rosell Chust (Barcelona, 1995). Artista i educadora. Graduada en Belles arts (UB), màster en Antropologia i Etnografia (UB) i màster de Formació del Professorat de Secundària.

Com a col·lectiu duen a terme diferents projectes de manera conjunta des de 2015. Els seus projectes artístics es generen com a resposta i procés de recerca. A partir de les diferents realitats d'un context, posen en diàleg les contradiccions, les situacions enteses com a habituals, les identitats construïdes del marc on s'inscriuen, així com d'altres qüestions que els travessen de manera col·lectiva: el lloc on viuen arran de l'inici de l'estat d'alarma, les vies de comunicació i la producció i contemplació del paisatge sobre el territori. Han realitzat residències artístiques a Casa Tres Patios (Medellin, Colòmbia) amb el suport de la Sala d'Art Jove (Barcelona), a Rad'Art (Itàlia), al projecte educatiu Bòlit Mentor (Girona) i a Experimentem amb l'Art (Barcelona). Ara mateix estan realitzant el projecte educatiu L'Anomalia a les sales de L'institut d'Estudis Ilerdencs (Lleida).

Recentment han estat seleccionades com a finalistes al premi Miquel Casablancas 2021, i han rebut la beca Konvent 100% per a realitzar una residència artística durant el mes de agost al Konvent.0. També han participat al programa Commutació #8 de Cultural Rizoma a Celrà.

1.7 PETIT BÒLIT

Hall i aparador del Bòlit_PouRodó
Petit Bòlit és una línia de treball del centre que mostra diferents projectes d’arts visuals desenvolupats per escoles del territori o projectes educatius singulars vinculats a la pràctica artística contemporània. Les exposicions, de petit format, es realitzen al Hall del Bòlit_PouRodó.

1.7.1 Ara art: Domènec Fita
Un projecte de l'Escola Montjuïc

Del 15 de gener al 14 de febrer de 2021
Hall del Bòlit_PouRodó
Amb la col·laboració de la Fundació Fita

Les arts desperten l'atenció dels alumnes i són una motivació fantàstica per captivar-los. Per això, des de fa uns anys l'Escola Montjuïc duu a terme el projecte d'innovació educativa Ara art, que apropa els artistes locals i contemporanis a l'alumnat del centre, i endinsa els més petits en les diferents disciplines creatives. Aquest projecte passa per una educació integrada en les arts ja que constitueix un dret de les persones i els aporta una visió diferent en la qual es connecten els aprenentatges de manera vivencial i emocional. L'art es converteix en una eina importantíssima de motivació per aprendre a través del desenvolupament de la creativitat.

El contacte, coneixement i observació de la persona i l'obra de Domènec Fita els ha ajudat a desenvolupar un treball de connexió amb l'art de manera propera: artista de la ciutat i del mateix barri on s'ubica l'escola. Aquestes particularitats i la dimensió internacional de l'artista han contribuït a impregnar els alumnes de la veritable funció de l'art i de l'activitat artística: donar veu per mitjà de l'educació estètica i tenir consciència de la funció social i integradora de les arts.L'exposició és el resultat de tot aquest treball, i amb l'ànim de potenciar i difondre les idees i creacions de Domènec Fita.

1.7.2 Lletres de colors

Un projecte de l'Escola l'Aixart
Del 3 al 13 de juny de 2021
Hall del Bòlit_PouRodó

Aquesta exposició formava part del projecte d'Arts Visuals desenvolupat pels alumnes de l'Escola l'Aixart, de Cervià de Ter. *Lletres de colors* és un projecte educatiu i artístic que gira al voltant de les paraules i que neix de la necessitat de fer més atractiva l'ortografia, de pensar en tots els alumnes i en la diversitat de maneres d'aprendre i de la importància de la visualització de les paraules.Fruit de la conjugació d'aquests tres aspectes, van sorgint les diferents actuacions artístiques per part dels alumnes, que tenen de tema principal la decoració de lletres i paraules com a metodologia per a millorar l'ortografia.

1.8 EXPOSICIÓ: “Entre d’altres. Bòlit Mentor 2020/2021”

Del 3 al 26 de setembre
Bòlit_PouRodó

Estampa, nyamnyam, Job Ramos i Alba Sanmartí
A cura d'Azahara Cerezo i Rita Andreu
En coproducció amb La casa de la Paraula (Santa Coloma de Farners)

"Entre d'altres" va recollir les experiències i resultats desenvolupats pels i les artistes Job Ramos i Alba Sanmartí i els col·lectius Estampa i nyamnyam als instituts Castell d'Estela (Amer), Carles Rahola (Girona), Josep Brugulat (Banyoles) i Santiago Sobrequés (Girona) dins del programa educatiu Bòlit Mentor 2020/21.

El punt de partida del projecte proposava explorar conjuntament i d'una manera oberta les relacions que s'estableixen entre aquells cossos que participen de l'ecosistema educatiu i el conformen. Dins d'aquest context específic, trobem uns cossos que es mouen, es desplacen i es relacionen amb altres cossos d'unes maneres concretes; unes formes de relació que venen condicionades i mediades per una arquitectura i uns elements específics que són, al mateix temps, físics i, cada cop més, digitals.

Els i les artistes participants plantejaven, doncs, l'exploració d'aquest context específic i de les possibilitats d'activar una reflexió en relació amb ell, corresponsabilitzant l'alumnat en la construcció de cada una de les propostes.

En el cas de Job Ramos, va desplegar tota una sèrie de tècniques per allunyar-se progressivament d'aquest referent inicial -l'arquitectura específica de l'institut i les dinàmiques que s'hi estableixen- per reflexionar-hi des de fora. Per la seva banda, Alba Sanmartí va assajar altres maneres de relacionar-se amb aquesta mateixa arquitectura i amb els elements que configuren l'aula, per tal d'evidenciar-ne les relacions i d'explorar altres possibilitats d'habitar l'espai. El col·lectiu nyamnyam situà en l'horitzó la construcció d'una pel·lícula que abordava qüestions com la domesticació, la doma o l'assilvestrament, a través de paral·lelismes amb formes de relació i domini entre espècies diferents. Finalment, el col·lectiu Estampa va desplaçar la reflexió cap a la dimensió virtual per interrogar les infraestructures físiques que la configuren i el funcionament d'aquestes com a interfícies de relació.

PROGRAMA PÚBLIC

Acció a càrrec d'Estampa
Divendres 3 de setembre a les 19 h
Bòlit_PouRodó

Projecció de la pel·lícula *Triangle de sol*

nyamnyam i alumnes de de l'institut Josep Brugulat de Banyoles

Dimarts 7 i dilluns 20 de setembre a les 18 h al Cinema Truffaut de Girona

Divendres 17 de setembre a les 20 h a l'Ateneu de Banyoles

Triangle de sol és la pel·lícula resultant de les dinàmiques activades amb l'alumnat. El film explora les idees de doma i assilvestrament com a miralls de formes de ser i estar al món.

Visita comentada a l'exposició

A càrrec d'Azahara Cerezo i Rita Andreu

Dissabte 18 de setembre a les 12 h - Bòlit_PouRodó

Amb interpretació simultània en llengua de signes

COPRODUCCIÓ

Entre d'altres

Bòlit Mentor 2020/2021

Estampa, nyamnyam, Job Ramos i Alba Sanmartí

A cura d'Azahara Cerezo i Rita Andreu

Del 16 d'octubre al 21 de novembre de 2021

Espai 3 / Casa de la Paraula

En tractor-se d'una coproducció amb la Casa de la Paraula, un cop tancada al Bòlit, l'exposició es va desplegar a l'Espai 3 d'aquest centre cultural de Santa Coloma de Farners.

1.9 EXPOSICIÓ: "Memòria Vegetal I: Geografies immaterials de la Vall de Sant Daniel"

Beatriz Aísa

Del 30 d'agost al 26 de setembre de 2021

Bòlit_LaRambla i aparador del Bòlit_PouRodó

En col·laboració amb la 4a edició del festival Art & Gavarres

La Vall de Sant Daniel és actualment un espai verd metropolità, on la frontera entre les zones urbanes i les zones rurals es dilueix, i on els usos del territori del passat, el present i el futur són recreats constantment. El projecte partia d'una prospecció en el marc de l'arqueologia contemporània, la qual estudia la memòria, la identitat i l'imaginari col·lectiu d'un entorn i una societat a través dels elements patrimonials i el paisatge cultural. Un imaginari que ha estat

construït pel sentir i l'habitar dels veïns i usuaris al llarg de la història. S'excava i prospecta la memòria dels vius, indagant en les geografies immaterials del territori.

Beatriz Aísa (Alemanya 1976) es geògrafa i artista visual, resident al Pirineu aragonès. Especialment interessada en la conformació de l'imaginari en àrees de muntanya, el seu treball gira entorn a les relacions entre el territori, la cartografia, i la imatge. La materialitat de la fotografia és el centre del seu interès plàstic, mitjançant l'ús de processos fotogràfics sense càmera, i la intervenció de les seves fotografies amb d'altres tècniques como el brodat, o la realització de llibres d'artista i instal·lacions. Ha participat en diferents residencies d'artista tant a Espanya com a França (Espacio Portalet Bel Ordinaire espace d'art contemporain de Pau, Bienal de Arte contemporáneo Huesca-Tarbes, Château de Seix, Muretes de Arte en Betorz), exposant el seu treball en diferents espais a totes dues bandes de la frontera.

1.10 EXPOSICIÓ: “Cap a les deus. Una gramàtica fluvial”

Artistes: Enric Ansesa, Eva Cau, Anna Dot, Christophe Farnarier, Laura Ginès, Jordi Isern, Víctor Masferrer, Associació Milfulles, Jordi Mitjà, Pere Noguera, Arnau Obiols, Josep Maria Oliveras, Perejaume i Job Ramos
Conferències i debats: Edurne Bagué, Maria Callís, Arnau Comas, Raül Garrigasait, Carles Guerra, Dolors Miquel, Teia Puigvert, Xavier Quintana, Anna Ribas i Jesús Soler
Tallers i activitats: Albert Reixach, Associació la Sorellona, Associació Cultural La Volta, Associació Milfulles i Museu de l'Aigua
Comissària: Ingrid Guardiola
Del 8 d'octubre del 2021 al 9 de gener del 2022
Bòlit_PouRodó i Bòlit_LaRambla
Edició de catàleg amb textos d’Eva Vázquez, Mercè Ibarz, Rita Andreu i Ingrid Guardiola, entre d’altres.

Girona és un assentament urbà molt influït per la seva fisonomia fluvial, determinat pel pas de quatre rius. El riu ens convida a relacionar-nos ecològicament amb el territori, però també serveix com a espai de creació de metàfores que ens poden ser una eina molt necessària des del punt de vista conceptual, creatiu o vital. Una deu és una font subterrània, és d'on neix el riu i, com a tal, és un principi. Tornar a les deus és tornar allà, al rovell de l'ou, a l'ull del Ter. Tornar a les deus és remuntar el riu, convertir l'espai i el temps en quelcom reversible, fer d'allò que davalla una ascensió o, com a mínim, un diàleg, una alteració del curs natural de les coses mentre es treballa a partir del curs de les coses. El riu, com la memòria, s'estratifica; té les seves derives que fan i desfan el camí a batzegades, sense pautes; són

un flux que de vegades s'esprimatxa o es desborda. La desterritorialització i la reterritorialització són accions que no li són alienes.

El riu ofereix un altre diàleg territorial més enllà de les fronteres administratives. És sintaxi de tot allò que travessa i ho fa arrossegant, erosionant, sedimentant, inundant, cisellant, desfent i refent el territori. El riu atreu magnèticament assentaments humans, d'aquí que sigui tan viu. La biologia ho anomena "connectivitat fluvial", i inclou tant les làmines d'aigua com la zona de ribera, però també les àrees inundables, els meandres i els cursos intermitents o abandonats. El que passa en una punta de riu té conseqüències sobre tot el territori, de tal manera que el món torna a una antiga causalitat. Girona és travessada pel Ter, l'Onyar, el Güell i el Galligants. El Ter neix a Ulldeter i transcorre per les comarques del Ripollès, Osona, la Selva, el Gironès i el Baix Empordà fins a desembocar a l'Estartit. A més a més, el riu Ter uneix dos municipis que estan dividits per una frontera administrativa, Salt i Girona, una frontera que les mateixes hortes esborren. El riu és una oportunitat per pensar altres maneres de posar en valor el territori a partir de processos i conceptes com: naixement, curs-deriva, fluïdesa, sedimentació, invasió, inundació i desembocadura.

Aquesta exposició forma part d'una línia d'activitats que, sota el títol genèric de *De rerum natura*, es pregunta per la naturalesa de les coses i per les coses de la naturalesa. En aquest cas, "Cap a les deus" ha estat un pretext per crear una comunitat transitòria, un flux d'idees, mirades, i obres, la majoria protagonitzades per personalitats del territori, artistes que han treballat profundament la relació obra-natura i, en concret, l'imaginari fluvial; alguns d'ells, alhora, representen les deus artístiques gironines.

PROGRAMA PÚBLIC

Bòlit Pensament

Organitzen: Bòlit, Centre d'Art contemporani. Girona i Escola Municipal d'Humanitats

Totes les activitats tenen lloc al C. C. La Mercè

-A la vora del riu no t'hi facis el niu. L'impacte de les inundacions al Ter.

Amb la Dra. Anna Ribas

Dimecres 13 d'octubre de 2021, 18.30 h

Les línies de recerca de la catedràtica Anna Ribas giren al voltant de la dimensió socioterritorial de l'aigua i la seva gestió. En aquesta ocasió ens va parlar de les inundació de tota l'àrea de influència del Ter, uns territoris que han integrat les avingudes del riu com a part de la seva història. Si bé sempre ha fet conferències al voltant de les inundacions a Girona,

era la primera vegada que exposava públicament la seva recerca sobre les inundació al llarg del Ter.

-Raül Garrigasait interpreta 'De Rerum Natura'

Dimecres 20 d'octubre de 2021, 18.30 h

Raül Garrigasait va rellegir "De rerum natura". L'assagista i president de La Casa dels Clàssics, dedica vint pàgines al seu llibre "Els Fundadors" al text de Lucreci, llibre que constitueix el primer volum que es va publicar a la Bernat Metge en traducció de Joaquim Balcells. Garrigassait viatja als orígens amb una perspicàcia lectora que es va tornant cada vegada més complexa i interessant.

-Les metàfores fluvials i l'art

Amb Christophe Farnarier, Jordi Mitjà, Laura Ginès, Job Ramos i Anna Dot

Dimecres 10 de novembre de 2021, 18.30 h

Diàleg entre alguns dels artistes que formaren part de l'exposició "Cap a les deus. Una gramàtica fluvial" on van reflexionar sobre la incidència de l'imaginari fluvial en la seva obra, així com a l'entorn dels seus referents en la matèria. També es va abordar qüestions com la relació obra-territori i els processos de treball.

-Carles Guerra interpreta 'Fonts líquides i fonts lignificades' de Perejaume

Dimecres 1 de desembre de 2021, 18.30 h

Carles Guerra va rellegir "Fonts líquides i fonts lignificades" (2020) de Perejaume. Guerra és artista, crític d'art i comissari independent. Va ser director de la Virreina, de la Fundació Tàpies i cap de col·leccions del MACBA. Ha acompanyat l'obra de Perejaume en algunes ocasions, com per exemple en el comissariat de "Perejaume: deixar de fer una exposició" (MACBA, 1999).

-L'aigua com a bé comú

Amb Edurne Bagué, Arnau Comas,Teia Puigvert, Xavier Quintana i Jesús Soler

Dimecres 15 de desembre de 2021, 18.30 h

L'aigua és un bé essencial, però ens relacionem amb ella com si no passés d'un bé de consum, acompanyant aquest gest de la fantasia de la seva inesgotabilitat. En aquesta taula es va comptar amb els següent experts/es per entendre les perspectives socials i ecològiques al voltant de l'aigua dels nostres rius: Edurne Bagué, Arnau Comas,Teia Puigvert, Xavier Quintana i Jesús Soler.

-Maria Callís interpreta 'Sutura' de Dolors Miquel.

Amb Maria Callís i Dolors Miquel

Dijous 16 de desembre de 2021, 18.30 h

Maria Callís és una poeta gironina, guanyadora de diversos premis com l'Amadeu Oller o el premi Carles Riba per "La ciutat cansada". Per la seva banda, Dolors Miquel és una poeta de llarga trajectòria que l'any passat va guanyar el premi de la Crítica i aquest 2021 ha publicat una antologia, "Sutura", on la naturalesa i les seves andròmines en són grans protagonistes. El llibre està il·lustrat pels sols de Perejaume i segons diu l'autora, és el seu comiat com a poeta.

Tallers i miticultor

-Taller de cistelleria amb plantes de riu

Dissabte 6 de novembre de 2021, 12 h

Museu de l'Aigua (Salt)

Al voltant dels rius hi creixen les anomenades plantes de ribera: canyes, balques, vímets... Aquestes plantes han estat utilitzades des d'antic per crear eines útils per als homes, com ara cistells i coves. Aquest taller explicava com són aquestes plantes i l'ús que en fan les persones i la fauna de l'entorn. Es va realitzar una peça de cistelleria utilitzant tècniques bàsiques. Col·labora: Museu de l'Aigua (Salt)

-Monitoratge de la biodiversitat

Amb Nicolás Saganías

Divendres 26 de novembre de 2021, 18.30 h

Bòlit_PouRodó

L'artista resident a la Volta, Nicolàs Saganías, ha estat investigant la manera de monitoritzar la biodiversitat, fer-ne el seguiment audiovisual per extreure'n dades de valor i poder-ho aplicar a diferents artefactes. Aquesta recerca va ser la primera acció de tota una investigació més àmplia sobre el món dels insectes.

Col·laboren: Associació Cultural La Volta i Laboratori Social d'Innovació

Rutes i visites

-Visita històrica per la Girona de l'aigua

A càrrec d'Albert Reixach

Dijous 14 d'octubre de 2021, 18h

Banys Àrabs (sortida)

Passejada pel micvé o bany ritual del Museu d'Història dels Jueus, la pica baptismal de Sant Pere de Galligans i la cisterna del segle XVII del Convent dels caputxins. A càrrec d'Albert

Reixach, autor d'una recerca publicada en forma d'assaig sobre els usos de l'aigua a Girona.
Col·labora: Museu d'Història de Girona

-Ruta del patrimoni cultural fluvial del Ter

A càrrec de La Sorellona

Dissabte 23 d'octubre de 2021, 12h

Bòlit_PouRodó (sortida)

L'Associació la Sorellona, integrada per biòlegs i ambientòlegs, realitza activitats d'educació ambiental que tenen com a objectiu principal la descoberta de la natura. En aquesta trobada d'etnozoologia ens van descobrir costums i tradicions en relació a la fauna fluvial i en concret a l'anguila.

-Les hortes i els nervis fluvials: el cas del rec Monar

Amb l'Associació Milfulles

Dissabte 13 de novembre de 2021, 10.30 h

Hortes de Santa Eugènia | Sortida: La sínia del Parc Monar (Salt)

Es tractava d'una ruta per les hortes de Salt i Girona per compartir els coneixements recollits a l'ocasió de jornades de treballs comunals, de caminades de reconeixement del territori, i de relats orals de persones molt properes a la vida que dona el Riu Ter i la Séquia Monar. Un mapa incomplet orienta la passejada per moments històrics, espais emblemàtics i ecosistemes diversos que conformen la cartografia vital de la Séquia Monar.

-Visita comentada a Cap a les deus

Amb Ingrid Guardiola

Dissabte 11 de desembre de 2021, 12h

Bòlit_PouRodó

Amb interpretació simultània en llengua de signes

Girona està molt influïda per la seva fisonomia fluvial. El riu ens convida a relacionar-nos ecològicament amb el territori, però també serveix com a espai de creació de metàfores que poden ser una eina necessària des del punt de vista conceptual, creatiu o vital. "Cap a les deus" és un pretext per crear una comunitat transitòria d'obres, la majoria protagonitzades per artistes que han treballat la relació obra-natura i, en concret, l'imaginari fluvial.

El Col·lectiu Rizoma, dins el marc del projecte “Arxiu Viu” a l’Arxiu del Bòlit, va portar a terme una “Exposició oral”. Es tractava de recuperar obres de l’arxiu d’artistes gironins i catalans en sontonia amb el tema de l’exposició, ampliant-ne la constel·lació de relacions.

-Projecció: *Au bord du fleuve* de Christophe Farnarier i *A la intempèrie* de Job Ramos
Divendres 17 de desembre de 2021, 20h
Cinema Truffaut
Christophe Farnarier i Job Ramos, dos dels artistes de “Cap a les deus” van presentar les seves propostes audiovisuals en pantalla gran.

Au bord du fleuve de Christophe Farnarier és una meditació visual, una pintura cinematogràfica, un homenatge al territori i al paper fundacional de l'aigua.

A la intempèrie de Job Ramos recull un procés de recerca artística centrat en el seguiment d'un grup de biòlegs que treballen per evitar l'extinció d'una espècie autòctona davant l'amenaça d'una espècie invasora. Un episodi de ciència-ficció etnogràfica, en el que és ressegueix la gestió d'un ecosistema artificial.

-L'escrita: una conferència cantada
Amb Arnau Obiols i Perejaume
Dissabte, 8 de gener de 2022, 12h
Arnau Obiols, al seu treball *Tost*, s'inspira en el riu, en els boscos, les valls, els moixons i tot allò que ha arrelat i ressonat a les muntanyes del Pirineu català. Per la seva banda, Perejaume va escriure *Oïsme* a partir del Pirineu verdaguerià. Tots dos han començat una recerca conjunta a partir de l'imaginari fluvial i van mostrar al Bòlit una primera part d'aquesta investigació creativa que culminarà el 2023.

Anna Dot Verdaguer (Vic, 1991) és una artista que centra el seu treball en l'estudi de la traducció i els actes comunicatius, amb especial atenció als processos de lectura i escriptura, així com els usos de les noves tecnologies. Els seus projectes s'han mostrat en diferents espais artístics de Barcelona, com la Sala d'Art Jove, la Fundació Antoni Tàpies, Can Felipa Arts Visuals, Bombon Projects, o la Blueproject Foundation, i també fora de la capital catalana, a llocs com la Capella de Sant Roc de Valls, el Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona, la Ruta Walter Benjamin de Portbou, NauEstruch a Sabadell, el Museu de l'Art de la Pell de Vic, i la galeria Heinrich Ehrhardt, de Madrid. També ha exposat el seu treball a escala internacional: a la Galería Tiro al Blanco de Guadalajara (Mèxic), a la Kunsthalle Mainz (Alemanya), a l'ARCOLisboa 2018 (Portugal), al Museu d'art contemporani de Voivodina (Sèrbia) i al Centre de Design de l'UQAM (Canadà). Compagina la producció

artística amb la investigació teòrica que desenvolupa al Departament de Traducció, Interpretació i Llengües Aplicades de la Universitat de Vic.

Arnau Obiols i Campi (Seu d'Urgell, 1985) és un músic i artista multidisciplinar especialitzat en la revisió des d'un punt de vista contemporani de la tradició musical del territori catalanoparlant i, sobretot, pirinenc. Ha editat 'Projecte Pirene' (Aladid Records, 2013), 'Libèrrim' (Aladid Reords, 2015) i Tost (Microscopi, 2019). A més, ha col·laborat amb artistes de dansa contemporània, poesia, cinema, o teatre. Però és amb les intervencions artístiques a la natura on ha trobat una via d'expressar la seva manera de viure i veure el món amb peces com: Rocs d'Alendo Suite "Solo en set moviments" (2014) o Ofrena (2016) entre d'altres accions. En la seva vessant d'activista i dinamitzador cultural, dirigeix el Festival Trama "Mostra de músiques de les muntanyes d'Europa" de Bellver de Cerdanya i organitza el festival Art a pinyó "art, bicicletes, Pirineu" de la Seu d'Urgell. Creador del segell Butzurada, Arnau Obiols s'interessa per les arts plàstiques a través de cartells, quadres o objectes propers a la poesia visual.

Christophe Farnarier (França, 1963) és un director, guionista i director de fotografia francès establert a Catalunya. Ha estat director de fotografia dels llargmetratges *Honor de cavalleria* (Albert Serra, 2006) o *Familystrip* (Lluís Miñarro, 2009). El seu primer llargmetratge documental, *El somni* (2008), es va estrenar al festival de Locarno i es va projectar als festivals de Mar del Plata, Màlaga, Munich, París, Toulouse i Montreal. El 2012 va presentar el documental *La primavera* a IDFA Amsterdam, participant després en certàmens com el festival de Màlaga o DocumentaMadrid. *El perdut* (2016) és el seu primer llargmetratge de ficció, estrenat al Festival de Cine Español de Màlaga, on va aconseguir els guardons de la secció Zonazine a la millor pel·lícula, millor direcció, millor actor i el premi de les escoles de cinema.

Laura Ginès (Girona, 1975) és cineasta, directora d'art i animació. Graduada en Il·lustració, art i disseny, alguns dels seus films formen part de l'Arxiu Xcèntric del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), dedicat al cinema experimental. Ha presentat i projectat el seu treball en centres de referència internacional com l'Anthology Film Archives de Nova York o el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid. Imparteix docència sobre narrativa visual a l'escola Elisava i ha estat convidada en centres i esdeveniments com el festival Vienna Shorts, la Kunsthochschule für Medien Köln o l'Animac, Mostra Internacional de Cinema d'Animació de Catalunya. Forma part d'A Home In Progress Film, un projecte educatiu independent que produeix films col·lectius d'animació i és membre de Cranc, un equip de cineastes que organitza projeccions de pel·lícules experimentals en una antiga

impremta. Actualment treballa en la producció i el desenvolupament de diversos documentals animats.

Jordi Isern (Barcelona, 1962) és un pintor resideix i treballa a Sant Iscle d'Empordà. Doctor en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Premi de Pintura Honda 2007 i Fundació Vila-Casas 2010, Beca d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya 1985 i de la Fundació Güell 1986. L'obra de Jordi Isern parteix de la figura humana, però aquesta es desdibuixa i queda suspesa en una representació d'accent abstracte i, tanmateix, conceptual. Per a Jordi Isern la pintura és una via d'expressió del misteri. A través de la pràctica artística s'interroga sobre l'existència humana, sobre el cosmos, la mort, l'infinit i el temps. Ha exposat en museu, galeries i centres d'art de Catalunya i Espanya, així com altres punts d'Europa i al Japó, en mostres individuals i col·lectives.

El treball de **Jordi Mitjà** (Figueres, 1970), formalment heterogeni, ple de contingut i crítica social, a la vegada sensible i poètic, troba les seves fonts en materials de la vida quotidiana que l'artista compila contínuament. Col·lecciona experiències, imatges, inventa situacions, indaga en arxius, i proposa accions per examinar les reaccions humanes més simples, enfront de situacions imprevistes. Ho fa a través de l'escultura o bé creant escenografies, publicacions, performances, fotografies, textos o dibuixos, les seves propostes susciten qüestions sobre l'individu, els espais que intervé i l'art. Ha co/creat projectes com el 'PEAC', Plataforma Empordanesa d'Art Contemporani' (1996-1997), el segell discogràfic de música electrònica experimental, 'Mínim' (1998-2000), el Festival de música electrònica, 'Electrolladó' (2000-2007) i els projectes editorials especialitzats en llibres d'artista 'CRU' i 'CRANI' (en actiu). De les seves darreres produccions en destaquen exposicions individuals a la Fundació Suñol (Barcelona), l'Espai 13, Fundació Joan Miró (Barcelona), Fondazione Zimei (Pescara), Museu de l'Empordà (Figueres), Bòlit Centre d'Art Contemporani (Girona). I exposicions col·lectives al MACBA (Barcelona), CA2M (Madrid), Fabra i Coats. Centre d'Art Contemporani (Barcelona), Ex-Teresa Arte Actual (Ciutat de Mèxic) o Centre d'Art La Panera (Lleida), entre d'altres. La seva obra es troba en col·leccions com el Museu de l'Empordà, el CGAC, el MACBA, la Col·lecció OlorVisual o la Col·lecció Banc de Sabadell. Treballa amb la Galeria 'Bombon Projects' de Barcelona. Actualment, amb Manel Gràvalos documenta el treball d'Adrià Ciurana de qui preparen una exposició per 2021. Recentment ha participat en projectes com 'Ésser expropiat' (2016-2019), amb Jon Uriarte i Ingrid Guardiola per a 'Terra-Lab'.

Job Ramos (Olot, 1974). Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i la University of West England (Bristol) i actualment és professor associat a la Facultat de Belles

Arts de la Universitat de Barcelona. Ha estat guanyador de la Biennal d'Art de Girona (2010) i del premi d'Arts Plàstiques Ciutat d'Olot (1998), de la beca per a la recerca i la innovació en els àmbits de les arts visuals de la Generalitat de Catalunya (2012-2016), de les beques Agita de l'Ajuntament de Figueres (2009) i Barcelona Producció (La Capella, 2008) i de les residències Beca Primavera de l'Ajuntament de l'Escala (2015) i IASPIS (Estocolm, Suècia, 2010 i 2011), entre d'altres. Ha realitzat exposicions i propostes individuals al M|A|C Mataró Art Contemporani ("Si Can Palauet fos pla", 2016), al Castell Carolingi de Sant Martí d'Empúries ("Buidar el mar per omplir la casa", 2015), a l'Espai Nyamnyam de Barcelona ("Un grup de gent",2014) al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona ("Immunitat de capvespre", 2011), a la Casa de Cultura de Girona ("Staring at the sun was extremely painful", 2001), a l'Espai Zer01 d'Olot ("Un altre paradís sense clavegueram", 2008), a la Sala Montcada de la Fundació La Caixa ("El día en que Jim Pomeroy conquistó el Vallés", 2005), a YEANS, Göteborg ("La gent s'està morint d'avorriment", 2004), a la Sala Metrònom ("Pla de Politjer", 2003) i a l'Espacio Abisal de Bilbao ("Sobre contar coses", 2001), entre d'altres. Ha participat en nombroses exposicions col·lectives a Catalunya i a la resta de l'estat espanyol, així com a Alemanya, Suècia, Finlàndia, França, Xile, Canadà o als Estats Units i ha realitzat i col·laborat en propostes escèniques i performatives presentades al Caixafòrum (Barcelona, 2013), Art Aids de la Fundació Sunyol (Barcelona, 2009), Festival Festus de Torelló (2008), Obert en canal d'Esparraguera (2005) i Festival Rumor de la Casa de Cultura (Girona, 2004).

Perejaume (Sant Pol de Mar, 1957). Perejaume és un escriptor i artista català format de manera autodidacta que iniciarà la seva trajectòria artística a partir d'haver freqüentat les obres de Jacint Verdaguer, J.V. Foix i Joan Brossa. Serà quan comenci a desenvolupar la seva obra artística que aquests autors l'influiran en la seva mirada entorn l'art, com també la cultura popular de la comarca del Maresme, el paisatge i el món de la pagesia. Tota la seva obra es basa en una combinació de pintura, escultura, paraula, acció, vídeo i so, sempre centrada en establir i estudiar les relacions entre natura i cultura. Aquesta relació serà sempre present en la seva obra fins qüestionar quina és aquesta connexió que pot tenir l'home amb la natura i com ens afecta com a societat. Algunes de les seves exposicions i obres més destacables son els medallons del Gran Teatre del Liceu (1999) o bé les retrospectives *Deixar de fer una exposició* (MACBA,1999) Perejaume ha estat guardonat varis cops com per exemple el Premi Nacional d'Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya (2005) per l'obra *Els cims pensamenters* o bé el Premi Nacional D'Arts Plàstiques del Ministeri de Cultura d'Espanya (2006) per *"la reformulació de la relació entre art i territori".* El 2020 va publicar *Fonts líquides, fonts lignificades*. El juny del ha realitzat l'exposició *Guardar a fora* al MAC de Mataró.

Pere Noguera (La Bisbal d'Empordà, 1941). La Bisbal d'Empordà és una localitat amb una llarga tradició en el camp de la terrissa i la ceràmica industrial i des d'allà Pere Noguera ha dut a terme una revisió contemporània d'aquest material ancestral. Els anys setanta va iniciar la seva trajectòria incorporant objectes domèstics i elements del paisatge amb un plantejament estètic i de procés proper a l'*arte povera*. Ha popularitzat l'«enfangada», que consisteix a revestir de fang un conjunt d'objectes o una superfície i observar-ne després el procés d'assecatge i les esquerdes que es creen de forma atzarosa. Va ser pioner a incorporar els seus treballs en fotocòpies i a difondre la idea d'arxiu com a ready-made a partir de fotografies i films trobats. Ha dut a terme treballs sobre els processos conceptuals de la fotografia i l'electrografia, i ha practicat la instal·lació i l'acció. La matèria com a procés, l'objecte domèstic i el paisatge immediat formen part dels seus centres d'interès. Ha exposat a la Sala Vinçon, al Palau de la Virreina, al Museu d'Art de Girona, al Museu Comarcal de la Garrotxa d'Olot, al Centre d'Art Santa Mònica de Barcelona, al Museu del Port de Tarragona Serrallo, al Museu de Ceràmica de Barcelona i a la Fundació Tàpies. La seva obra forma part de diverses col·leccions com l'Artium de Vitòria, la Fundació Vila Casas i la Col·lecció Rafael Tous de Barcelona, i el MACBA.

Víctor Masferrer (Barcelona, 1980). Graduat en Escultura a l'Escola Massana de Barcelona i llicenciat en Filosofia per la Universitat de Girona, finalitzant estudis a la Univeritat de Roma "La Sapienza". Combina el seu treball com escultor amb l'educació social. Treballa des de fa més de 10 anys amb joves, com a mediador social i dinamitzador de barris i actualment com a educador en un pis d'autonomia. Com artista desenvolupa des de fa anys una investigació relacionada amb la llum i els processos perceptius, la fotografia experimental i les seves tecnologies, lligats a la geometria i l'espai, així com una tasca docent relacionada amb l'estudi de la forma i de la natura. Ha participat en exposicions col·lectives i individuals i ha estat premiat amb diverses beques, mostrant el seu treball a La Capella (Barcelona), Espai d'Art Torre Muntadas (Barcelona) al Bòlit Centre d'Art Contemporani (Girona), al museu d'Història i a la Casa de Cultura de Girona, entre d'altres. Ha rebut beques com la d'Idensitat (Barcelona) o la beca per a joves artistes de la Fundació Fita (Girona). Ha realitzat residències a Itàlia i Salt (Rad-Art/Les Bernardes). Del 2014-16 vaig ser artista resident a La Volta per progressivament entrar a l'organització i la coordinació del projecte. Actualment exposo de forma itinerant per les comarques gironines un projecte becat per la Diputació de Girona fins al 2018.
www.victormasferrer.wordpress.com

1.11 EXPOSICIÓ: “Petromasculinitats”

Petromasculinitats

Cabosanroque, Andrés Hispano, Fèlix Pérez-Hita i Cara Daggett

Comissariat: Arnau Horta

Del 22 d'octubre de 2021 al 9 de gener de 2022

Bòlit_StNicolau

"Petromasculinitats" pren el títol del concepte que la professora de ciències polítiques Cara Daggett proposa i desenvolupa al seu article "Petro-masculinity: Fossil Fuels and Authoritarian Desire". Tal com posa de manifest el diagrama que Daggett ha creat especialment per a aquesta exposició, el conjunt de qüestions que giren al voltant d'aquest concepte és molt ampli i s'estén a través d'un complex entramat de connexions i correspondències.

El petroli no només representa la base de l'anomenat "capitalisme fòssil", sinó que també ha contribuït històricament a crear una sèrie d'identitats i imaginaris masculins que molt sovint es tradueixen en manifestacions i pràctiques de caràcter autoritari. Des del moment de l'extracció del subsol terrestre fins a la combustió, passant per la distribució i comercialització, el petroli està directament relacionat amb diverses formes de violència.

Més enllà dels imaginaris testosteròonics de determinades subcultures de l'automobilisme i el motor, la petjada de la petromasculinitat s'identifica en l'àmbit de la geopolítica, l'economia, la indústria, el treball, la cultura, el clima o el gènere. Aquesta exposició vol posar paraules, imatges i sons a la noció de petromasculinitat i presentar-la com una mirada crítica que resulta molt útil i oportuna en el context de l'actual crisi ecosocial.

PETROTUNING Cabosanroque

L'Auto-Tune és un efecte digital que s'utilitza per modificar la tonalitat de la veu i que s'ha convertit en una de les principals senyes sonores del trap i altres subgèneres de la música urbana contemporània. Aquest efecte, del qual es deriva una forma de performativitat vocal radicalment nova, manté una insospitada relació amb el petroli.

Andy Hildebrand va inventar l'Auto-Tune a finals de la dècada dels noranta, aplicant els coneixements que havia adquirit com a especialista en tècniques de prospecció geofísica per a la indústria petroquímica. Mitjançant l'ús d'explosius i micròfons subterranis, Hildebrand podia determinar la ubicació dels jaciments de petroli i el lloc exacte on calia perforar per

procedir a l'extracció. Partint d'aquesta curiosa relació genealògica entre l'AutoTune i el petroli, la instal·lació Petrotuning examina la dimensió sonora i eroticosensual de la petromasculinitat.

Tant l'automòbil com la motocicleta han participat tradicionalment d'un imaginari eminentment masculí en què el vehicle es converteix en un apèndix mecànic del cos del conductor. El tub d'escapament, per la seva banda, funciona sovint com un dispositiu de territorialització sonora i una tecnologia ventríloqua a través de la qual el conductor pot executar una inflamada afirmació de la seva masculinitat sense haver de recórrer a la paraula.

Els dipòsits de benzina i els tubs d'escapament que formen part de l'obra Petrotuning recorden les formes voluptuoses dels òrgans sexuals i, al seu torn, suggereixen el caràcter sagrat de les relíquies i les icones religioses. Aquesta ambigüitat formal i iconogràfica reforça la inquietant dimensió sonora d'aquesta instal·lació que apel·la a les profundes contradiccions de la nostra societat petrodependent.

PETROFANÀTICS Fèlix-Pérez Hita i Andrés Hispano

"L'automòbil ha arribat i gairebé totes les coses canviaran a causa de tot allò que l'acompanyarà en el futur. Canviaran les guerres i canviarà la pau. Fins i tot la forma de pensar de la gent canviarà d'una manera subtil a causa de l'automòbil". Són les paraules de l'inventor i empresari Eugene Morgan, interpretat per Joseph Cotten, en una escena de la pel·lícula The Magnificent Ambersons, dirigida per Orson Welles l'any 1942.

Adreçades als comensals d'un sopar de l'alta societat a la Minneapolis de finals del segle XIX, les reflexions de Morgan anticipen els efectes de l'"automobilització" del món, un procés de transformació planetari que s'ha produït en paral·lel i de forma articulada amb l'expansió del model capitalista i la globalització. Més enllà de contribuir de forma substancial a la transformació material del món i a l'avanç de l'antropocè i el capitalocè, l'automòbil també ha transformat, efectivament, la mentalitat de les persones.

A més de l'economia política dels combustibles fòssils, assenyala Cara Daggett al seu article dedicat a la petromasculinitat, també és important entendre les seves dimensions psicoafectives; parant atenció als desitjos, les angoixes i les inseguretats (vinculades molt sovint a qüestions relacionades amb el gènere) d'aquelles persones i grups amb una identitat lligada a les petrocultures.

Realitzat a partir de fragments audiovisuals procedents de pel·lícules, sèries, documentals, videoclips i altres materials obtinguts d'Internet, el videoassaig Petrofanàtics examina la dimensió psicoafectiva de la petromasculinitat i presenta l'automòbil com una pròtesi identitària al servei d'una inflamada i prepotent performativitat masculina.

PROGRAMA PÚBLIC

-Visita comentada a "Petromasculinitats"

A càrrec d'Arnau Horta

Dissabte 23 d'octubre de 2021 a les 11 h

Bòlit_StNicolau

Amb interpretació simultània en llengua de signes

-Visita comentada a "Petromasculinitats"

A càrrec d'Arnau Horta

Dissabte 27 de novembre de 2021 a les 12 h

Bòlit_StNicolau

-Parlem sobre petromasculinitats amb Cara Daggett

Amb Cara Daggett i Arnau Horta

Dijous 2 de desembre a les 13h

Sala de Graus de la UdG

Tal com posa de manifest el diagrama que la politòloga Cara Daggett ha creat per a l'exposició "Petromasculinitats", el conjunt de qüestions que giren al voltant d'aquest concepte és molt ampli i s'estén a través d'un complex entramat de connexions i correspondències. En aquesta sessió vàrem comptar amb la presència de Daggett i van parlar amb ella sobre què és exactament la petromasculinitat i com contribueix a l'actual crisi ecosocial.

Arnau Horta (Barcelona, 1977) és comissari d'art independent, crític, investigador i docent. En l'activitat curatorial que du a terme i el seu treball que realitza en el camp de la recerca i la divulgació s'ocupa principalment de l'anàlisi del so i de l'escolta, tant en la seva dimensió fenomenològica com política.

Actualment fa el doctorat en Filosofia a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha realitzat diversos projectes per al Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofía (MNCARS), el Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA), la Fundació Joan Miró, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), el Sónar, el Max Planck Institute (Berlín), el festival de

videoart Loop o el Foment de les Arts i el Disseny, entre d'altres centres i iniciatives culturals. És col·laborador dels suplements culturals «Cultura/s» (La Vanguardia) i «Babelia» (El País), on escriu sobre art, pensament i cultura contemporània.

cabosanroque és un duo d'artistes sonors que neix d'un nombrós col·lectiu musical format a Barcelona l'any 2001. A cavall entre les arts plàstiques i escèniques, i la música experimental, el seu treball gira al voltant de les capacitats performatives de la màquina, l'objecte i el so. Des de 2015 són artistes residents a la Fundació Lluís Coromina a Banyoles.
cabosanroque són Laia Torrents (1976) llicenciada en Enginyeria Superior industrial per la UPC i estudis superiors de Composició, Harmonia i Arranjaments al Taller de Músics, i Roger Aixut (1975) llicenciat en Arquitectura, UPC. La seva producció aplega els espectacles Bestiari, El run-run del nyigo-nyigo, Maquinofòbiapianolera , Torn de Nit, Música a màquina, i La Caixeta, així com les instal·lacions sonores Los árboles aullaron (Fonoteca Nacional de Mèxic, Vive Latino 2013), Pas de loup (La Capella, Barcelona), No em va fer Joan Brossa (Centre d'Art Santa Mònica) i Dimonis (2019), entre d'altres.
www.cabosanroque.com

Fèlix Pérez-Hita (Barcelona, 1967). Llicenciat en Història de l'Art per la UB, va comissariar amb Andrés Hispano i Ingrid Guardiola, Soy Cámara: el programa del CCCB, creat el 2010 i emès a TVE2 i, més tard, a Youtube. És membre assessor i comissari, amb Joan Fontcuberta i Andrés Hispano, del Festival Panoràmic (Granollers), centrat en la relació entre cinema i fotografia. És membre fundador de l'associació Horitzó.tv i, amb el col·lectiu Neokinok.tv, va crear Tvlata (Projecte educatiu de tv experimental, 2007). Va ser codirector de Gabinet de Crisi: un programa de tv que no veurà a la tv (2001-2009), amb Bastón y Kikl Grau (idea original de Hispano / K. Grau). De 1997 a 1999 va dirigir una quinzena de documentals per a Barcelona tv. Amb A. Bastón, des del 2012, dirigeix el projecte Hilomental: sessions videològiques. Ha impartit classes sobre història i teoria de la imatge a: Elisava. Escola Universitària de Disseny (Bcn) MADD (2019-2020), MUDIC (2017, 2018 i 2020); Universitat de Girona: Metodologia i Historiografia de l'Art. (2019-2020); Postgrau de Muntatge audiovisual UPF - IDEC (2013, 2014 i 2015); Institut d'Humanitats (Seminaris CCCB): Pasolini (2016), Adam Curtis (2018); ACVIC. El relat de l'Art (2013). Ha col·laborat en màsters i seminaris a: ESCAC (Bcn), ECAM (Madrid), UdG (Girona), ERAM (Girona), Bau (Bcn), Un. de Lleida, Bccn, MUSAC (León), Márgenes (Madrid), Territorios y Fronteras (Bilbao). Ha escrit per a Archipiélago, Mania (UB), Cultura/s (La Vanguardia), Cahiers du Cinema (España) i El Estado Mental, entre altres publicacions.

Andrés Hispano (Barcelona, 1964). Comissari, juntament amb Félix Pérez-Hita i Andrés Hispano, el Soy Cámara el programa del CCCB, creat el 2010 i emès a TVE2 i, més tard, a Youtube. És membre assessor i comissari, amb Joan Fontcuberta i Fèlix Pérez-Hita, del Festival Panoràmic (Granollers), centrat en la relació entre cinema i fotografia. Ha comissariat les exposicions «La ciutat dels cineastes» (juntament amb Jordi Balló, CCCB, 2001), «El rei de la casa» (juntament amb Marc Roig, Palau de la Virreina, 2007), «That's not Entertainment!» (juntament amb Antoni Pinent, CCCB, 2007) i «Pantalla global» (juntament amb Gilles Lipovetsky i Jean Seroy, CCCB, 2011). Va dirigir les nits temàtiques de BTV (1997-2000), el programa Boing Boing Buddha (creat juntament amb Manuel Huerga, BTV, 2000-2003) i Baixa Fidelitat (juntament amb Félix Pérez-Hita, XTVL, 2005). Entre altres audiovisuals per a museus i centres d'art, ha dirigit Somiant la nostra ruïna (la Pedrera, 2005), La Trobada (Palau Moja, 2007), Autoscan (CCCB, 2008) i Wish you were here (DHUB, 2009). Va escriure David Lynch, claroscuro americano (Glénat, 1997) i va comissariar, juntament amb Antoni Pinent, el pack DVD Del éxtasis al arrebato (Cameo, 2009). És professor convidat de cinema i cultura audiovisual en diferents universitats, com la UPF, Elisava, LCI i la URL.

Cara Daggett. És professora adjunta de ciències polítiques al Departament de Ciències Polítiques al Virginia Tech. La seva recerca explora les polítiques de l'energia i el medi ambient en una era de disrupció planetària. Està interessada en qüestions que es troben en el nexe entre el benestar humà, la ciència, la tecnologia i el món més enllà dels humans. El seu treball sovint es basa en enfocs feministes del poder per comprendre com va sorgir l'escalfament global i com podria mitigar-se. El seu llibre, "The Birth of Energy: Fossil Fuels, Thermodynamics, and the Politics of Work" (Duke, 2019), va ser premiat amb el Clay Morgan Award com el millor llibre en teoria política mediambiental. "The Birth of Energy" remunta la genealogia de l'energia a la ciència de la termodinàmica del s. XIX per desafiar la lògica subjacent que informa dels usos actuals de l'energia. El llibre argumenta que només transformant les polítiques de treball — sobretot, la veneració del treball assalariat — seria possible confrontar el problema energètic de l'Antropocè. Daggett també ha publicat nombrosos articles acadèmics i capítols de llibres sobre polítiques mediambientals, recerca energètica i ciències socials així com en el Journal of International Studies i l'International Feminist Journal of Politics, pel que va guanyar l'Enloe Award de la revista (2015). Ha presentat el seu treball en nombroses conferències nacionals i internacionals i va ser premiada el 2017 amb el A. Leroy Bennett Award pel millor paper presentat per un membre de la facultat el 2016 a la conferència ISA Northeast. Daggett és llicenciada en ciències bioquímiques per la Universitat de Harvard, va fer un màster en relacions internacionals a la London School of Economics and Political Science i un doctorat en ciències polítiques a la Universitat Johns Hopkins.

1.12 ITINERÀNCIES I COL·LABORACIONS

1.12.1 L'apuntador i altres símptomes

Núria Güell

Del 5 de desembre de 2020 al 31 de gener de 2021

Casa de la Paraula, Santa Coloma de Farners

Una coproducció del Bòlit i la Casa de la Paraula

El flirteig amb els poders establerts o els privilegis del món de l'art són alguns dels aspectes en què basa les seves operacions artístiques, tàctiques que pretenen canviar les relacions de poder instaurades. L'exposició inclou obres recents en la línia d'art polític i activisme social. El seu marcat compromís i posicionament activista genera una obra reivindicativa que es postula com un retrat d'aspectes crus de la realitat com el feixisme, el nacionalisme, les polítiques migratòries...

Es tractava d'unes obres que reflexionaven sobre el poder, el patriarcat i les identitats. Paral·lelament, les obres de l'exposició analitzen tres temes clàssics de la història de l'art: el cos femení, el gènere eqüestre i la iconografia religiosa.

1.12.2 J (e m)'accuse o la mort de l'autor

Daniel G. Andújar | Dionisio Cañas | Blanca Casas Brullet | Azahara Cerezo | Domènec | Enric Farrés Duran | Dora García | Núria Güell + Levi Orta | Rogelio López Cuenca | Mateo Maté | Marta Negre Gallén | Pere Noguera | Itziar Okariz | Tere Recarens | Francesc Ruiz Abad

A cura d'Adonay Bermúdez

Sales d'exposicions de Can Palauet | del 16 de gener al 14 de març de 2021

Una coproducció del Bòlit i el MAC Mataró

Aquesta mostra oferia, en primer terme, l'apropiacionisme sense complexos i, en segon lloc, relectures sobre els conceptes d'autoria, imatge, icona i llenguatge, i l'ús de la repetició com a exercici d'aprenentatge. "J(e m)'accuse o la mort de l'autor" proposa destacar la percepció d'apropiació com a recurs, maniobra i possibilitat crítica, com també analitzar els mecanismes amb els quals es codifica. L'exposició aplegava una selecció d'obres que incideixen en l'apropiació o que són apropiacions d'altres obres, configurant un fil narratiu que connectava amb temes d'actualitat com són el feminisme, la identitat, el capitalisme, la publicitat o la cultura, així com amb els sistemes d'hegemonia, adoctrinament o subversió.

1.12.3 BHDD

Roc Parés

Del 13 de març al 2 de maig de 2021

Casa de la Paraula, Santa Coloma de Farners

Una coproducció del Bòlit i la Casa de la Paraula

L'exposició pren el seu títol de les consonants de la paraula anglesa beheaded, que significa literalment decapitat. "BHDD" és una experiència d'art immersiu que permet als participants viure la seva pròpia decapitació. Més enllà de la violència d'aquesta afirmació, "BHDD" és un projecte de recerca experimental que pretén desconstruir les subjectivitats virtuals i examinar de forma crítica la seva funció mediadora de l'experiència humana en entorns audiovisuals interactius. El principi darrere d'aquesta instal·lació és el de la rivalitat binocular: un fenomen de percepció visual en què es produeixen alternances entre els estímuls de l'ull dret i l'ull esquerre, que fa que sigui difícil per als participants tenir una visió completa i coherent de la seva pròpia execució.

Els treballs que es mostraren en aquesta exposició van ser produïts a La Chambre Blanche del Quebec, en els mesos de setembre i octubre del 2019. La residència va ser possible gràcies a un intercanvi entre La Chambre Blanche i el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona. A més, l'artista rep una beca del Sistema Nacional de Creadores de Arte 2017-2020 del FONCA (Govern de Mèxic).

PROGRAMA PÚBLIC

-Visita comentada i conversa entre Roc Parés i Azahara Cerezo

Dimarts 20 d'abril a les 18h

-Presentació del catàleg BHDD

Dissabte 1 de maig a les 12h

Casa de la Paraula

1.12.4 Art & Gavarres. Festival internacional d'art i paisatge a les Gavarres 2021

Quarta edició: *Sense anar gaire lluny*

Del 4 de setembre al 15 de desembre

Girona, Forallac, Celrà, Cassà i Llagostera

Presentació de projectes, dilluns 30 d'agost a les 19h al Centre Cultural la Mercè

Artistes: Akunzo (Karola Pezzaro & Aris de Bakker), Alejandro López Vega, Azahara Cerezo, Beatriz Aísa, Clara Riera, Jordi González Castelló, Juli SanJuan Palma, Louise Sudell, Lourdes Ral - Valentí Miquel, Lucia Loren, Andrés Siri - Mailén Navas, Maria Güell- Marta Ventura, Pep Ramis (L'animal a l'esquena), Sergi Quiñonero, Teresa Abad i Xevi Bayona.

El festival Art & Gavarres parteix de la idea que l'art pot ser una eina de reflexió per canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Relacionant art i natura aquest espai natural protegit es dona a conèixer alhora que pren un nou abast.

Durant una setmana una nòmina d'artistes creen in situ dins l'espai amb materials naturals una sèrie d'obres i intervencions efímeres que conviden a ser visitades i descobertes... fins que la mateixa natura, amb el pas del temps, les esborri. Al Bòlit_LaRambla es varen poder veure les propostes de Beatriz Aísa.

1.12.5 De la Terra a la Terra? [Humanitat en transició]

Mónica Campdepadrós

Del 16 de setembre fins al 22 d'octubre de 2021

Sala d'Exposicions de La Mercè

Visita comentada, dimarts 19 d'octubre a les 18h

Mònica Campdepadrós va ser la guanyadora de l'edició 2020 de la Beca Residència Creativa en Ceràmica, organitzada pel Bòlit. Centre d'Art Contemporani de Girona, en col·laboració amb l'Escola Municipal d'Art de Girona.

El punt d'arribada és un avís sobre l'estat del món, amb androides d'argila cuita que desgranen semiòtiques sobre la vida i globus terraqüis aixafats per les seves pròpies contradiccions. A quina realitat ens enfronten les figures de la Mònica Campdepadrós? "De la terra a la terra? Humanitat en transició]" activava una reflexió a l'entorn del cosmos i la necessitat, urgent, de resignificar la nostra relació amb la natura. Un diagnòstic i un missatge plàstic que cal "llegir" detingudament.

1.12.6 Entre d'altres. Bòlit Mentor 2020/2021

Estampa, nyamnyam, Job Ramos i Alba Sanmartí

A cura d'Azahara Cerezo i Rita Andreu

Del 16 d'octubre al 21 de novembre de 2021

Inauguració: dissabte, 16 d'octubre, a les 19 h

Espai 3 / Casa de la Paraula

"Entre d'altres" recollia les experiències i resultats desenvolupats pels i les artistes Job Ramos i Alba Sanmartí i els col·lectius Estampa i nyamnyam als instituts Castell d'Estela (Amer), Carles Rahola (Girona), Josep Brugulat (Banyoles) i Santiago Sobrequés (Girona) dins del programa educatiu Bòlit Mentor 2020/21.

El punt de partida del projecte proposava explorar conjuntament i d'una manera oberta les relacions que s'estableixen entre aquells cossos que participen de l'ecosistema educatiu i el conformen.

2. ALTRES EXPOSICIONS I PROJECTES

2.1 Quasi Veu: Sistema de megafonia poètica

Quasi Veu és un projecte de recerca i curadoria desenvolupat per set agents de l'àmbit de les arts visuals i la cultura contemporània. Ha estat impulsat pel Departament de Cultura de la Generalitat i la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya en el context que la crisi de la COVID-19 ha generat en el sector cultural i, més concretament, en l'àmbit de les arts visuals. El projecte va nèixer amb la voluntat de ser una plataforma de reflexió i de debat que es desplega tant en línia com presencialment. Aglutina pràctiques artístiques, de recerca i de mediació, incorporant el diàleg amb agents d'altres àmbits i de diferents punts del territori.

La fórmula "quasi veu", que dona nom al projecte, la prenem d'"El callat", un poema de Joan Vinyoli. A l'obra vinyoliana hi ha un joc constant entre l'ambició de la paraula poètica i la dificultat perquè allò dit arribi a un contacte fèrtil amb la realitat, que sobrepassi les capes més superficials i artificioses del discurs. "Què passaria si ens imaginem que cada paraula és una goteta...?". Quasi Veu comença amb aquesta pregunta, i troba en la veu un paraigua a través del qual pot articular els interrogants, les inquietuds i les esperances oberts per la crisi pandèmica. Des d'aquesta òptica, lluny de fer un diagnòstic, abordem les circumstàncies actuals com una oportunitat per relacionar projectes i idees que ens permeten repensar un concepte: el de la veu. El projecte també té la voluntat d'explorar com algunes de les idees i pràctiques que s'han interromput amb la pandèmia es poden reformular des de l'àmbit de les arts, però sense la pretensió de fer un diagnòstic exhaustiu de la crisi ni de crear un programa d'actuació sistemàtic, sinó d'analitzar com les idees o pràctiques que s'han interromput es poden reformular des de l'àmbit de les arts.

Es va desplegar en tres formats: un programa de ràdio conformat per vuit episodis sonors o podcasts; intervencions artístiques presencials a cada centre d'art de la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya, agrupats sota el nom de Speakers' Corner, i una plataforma web.

La columna vertebral del projecte està formada pels vuit episodis del programa de ràdio i les vuit intervencions corresponents, cada una a un dels centres de la Xarxa: Lo Pati Centre d'Art de les Terres de l'Ebre, a Amposta; CA Tarragona Centre d'Art, a Tarragona; Centre d'Art la Panera, a Lleida; Fabra i Coats: Centre d'Art Contemporani de Barcelona; Centre d'Art Tecla Sala, a l'Hospitalet de Llobregat; ACVic Centre d'Arts Contemporànies, a Vic; Mataró Art Contemporani (M|A|C), a Mataró, i Bòlit Centre d'Art Contemporani, a Girona.

L'equip del projecte el formen Caterina Almirall, Joan Burdeus, Fito Conesa, Anna Dot, Oscar Holloway, Alexandra Laudo i Andrea Valdés.

SISTEMA DE MEGAFONIA POÈTICA és una proposta que va dur la paraula poètica als sistemes de megafonia de les escoles de primària de la ciutat de Girona del 31 de maig al 4 de juny, dins el projecte *Quasi Veu*.

Durant aquella setmana, pel sistema de megafonia de les escoles participants, van sonar cada dia dos poemes diferents, un al matí i un a la tarda, coincidint amb el moment d'inici i final de la jornada escolar. Van ser doncs, deu poemes en total, cada un dels quals ha estat enregistrat pel seu autor o autora.

Els poetes i poetesses que hi van participar són Rosa Pou, Irene Solà, Víctor Sunyol, Rosa Font, Sílvie Rothkovic, Gabriel Ventura, Carles Hac Mor (a títol pòstum), Ester Xargai, Maria Callís i Míriam Cano.

Els sistemes de megafonia serveixen per amplificar la veu i fer arribar un missatge unívoc a un conjunt de gent. No són sistemes per parlar de tu a tu, de persona a persona, sinó canals unidireccionals usats normalment per a transmetre instruccions que en certa manera unifiquen i homogeneïtzen el comportament d'aquelles persones a qui el missatge es dirigeix. Moltes escoles fan servir sistemes de megafonia amb propòsits funcionals, però en el passat, especialment durant la Dictadura franquista, aquests altaveus a les escoles han estat sovint relacionats amb un tradició autoritària.

La paraula poètica és, possiblement, la menys instructiva de totes, i també la menys homogeneïtzadora, perquè a apel·la de manera diferent i singular a cada lector o oient. La

veu poètica rarament té accés als sistemes sonors amplificats. Acostuma a ser una veu que es desplega en els volums baixos, en els xiuxiuejos, fins i tot en els silencis. Sistema de megafonia poètica amplifica la paraula poètica a través de la veu dels seus autors i autores.

Hi van participar: Escola Annexa-Joan Puigbert, Escola Santa Eugènia, Escola Domeny, Escola Montjuïc i CEE Font de l'Abella.

2.2 Diàlegs: pintura, música i patrimoni "Llum del món"

Rosa Tharrats i Regina Giménez
Comissariat: Carme Sais
Del 23 de juliol al 26 de setembre de 2021
Exposició en el marc del festival Schubertíada de Vilabertran 2021
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

Llum del món

"La bellesa del món és tot allò que es mostra en els seus elements singulars, com les estrelles al cel, els ocells a l'aire, els peixos a l'aigua, els homes a la terra "
Guillem de Conches (França, 1080-1150), Glosae Super Platonen

Al llarg de la història de l'art la llum ha estat representada de forma simbòlica o directament com a fenomen natural. En l'art romànic la llum es representa pels colors més clars, mentre que en l'art contemporani s'exalta gràcies a la tecnologia. Més enllà de les abundants aproximacions a la llum des de l'espiritualitat o la religió, la fascinació pels més enigmàtics elements de la natura, com són els astres i la llum que emeten, ha motivat els treballs d'artistes com Rosa Tharrats i Regina Giménez.

En el cas de Rosa Tharrats la llum esdevé l'element indispensable que activa unes obres en les que, tal com passa als vitralls medievals, travessa la matèria, per transformar-la, omplint-la de vida i de color. En canvi, Regina Giménez representa els astres a l'espai i la intensitat de la seva llum a través d'una escala convencional de colors i d'una seqüència de lletres que ve establerta per l'astrofísica acadèmica. D'aquesta forma l'artista planteja una anàlisi i un contrast entre la representació artística i la científica.

Els treballs que presenten les dues artistes tenen en comú l'interès per la natura, i en concret, per la llum, així com el treball per projectes des de la pintura, la conceptualització dels temes i la manifesta voluntat de fonamentar-los establint vincles amb el coneixement humanista i el

científic, a banda de posicionar-se, ambdues, en el respecte pel medi ambient, tal i com veiem en la utilització de materials naturals amb que elaboren les seves obres.

Rosa Tharrats: Speculum caducis

Rosa Tharrats (Barcelona, 1983) investiga "les sincronicitats i els patrons de la natura de forma intuïtiva a través de tot tipus de materials, especialment el teixit amb l'objectiu de crear narracions sensorials interdisciplinàries que abasten des de la moda fins a les arts visuals. Tharrats parteix d'una concepció molt particular de la matèria, que entén com una "entitat dotada d'ànima o vibració". Parteix de la premissa que, tant els objectes naturals com els artificials contenen una subjectivitat inexplorada amb la qual podem establir una relació orgànica.

D'aquesta recerca tan particular en sorgeix una obra que es mou entre el regne mineral, el vegetal i els processos industrials, buscant l'equilibri matèric mitjançant els processos de de transformació i simbiosi.

Ha exposat de forma individual en espais com la Galeria Cadaqués, amb Kinky Reiki (2015) o el Bombon projects de Barcelona, amb Les anemones (2020), així com de forma col·lectiva en esdeveniments com l'Apulia Land Art Festival d'Itàlia (2017) o Arco Madrid (2019). També ha realitzat vestuari per performances i films d'altres artistes, com Jordi Colomer, Donna Huanca o el cineasta Albert Serra. Aquesta tasca li ha estat reconeguda amb guardons com el premi Barcelona 080 per dissenyadors emergents (2007) o el Gaudí en la categoria de millor vestuari (2014 i 2020).

La instal·lació site specific Speculum caducis es basa en un text del filòsof del s. XII Alain de Lille per fer una reflexió sobre els elements que s'ordenen i conformen la mare natura, a través de la creació in situ d'una instal·lació lluminosa que ens recorda els vitralls medievals.

Speculum caducis

Instal·lació expressament creada per la nau de la Canònica de Vilabertran. L'artista preveu jugar amb la llum que entra per les finestres per il·luminar una reflexió sobre els elements que s'ordenen i conformen la mare natura. El fonament conceptual de l'obra s'inspira en un text del filòsof del s. XII, contemporani de la construcció de la canònica de Santa Maria de Vilabertran, Alain de Lille (França, 1128-1202), quan diu a De plactu naturae:

"Oh filla de Déu i mare de les coses,
que mantens unit el món i el fas estable,

gemma per als homes, mirall per als mortals,
llum per al món.
Pau, amor, virtut, govern, poder,
Ordre, llei, fi, camí, guia, origen,
vida, llum, esplendor, forma, figura,
regla del món"

Regina Giménez: Oh Be A Fine Girl, Kiss Me!

Regina Giménez (Barcelona, 1966), és una artista visual amb una obra on predominen el collage i la pintura així com l'exploració de la geometria i el color. L'artista sempre s'ha sentit atreta per les enciclopèdies i els llibres antics de geografia, astronomia o arquitectura moderna, que introdueix sovint a les seves composicions i obres. Les seves peces es mouen a cavall entre l'abstracció geomètrica i la figuració simbòlica. Tanmateix, sol treballar creant de sèries, un recurs que li serveix com a via d'investigació i d'experimentació.

Mitjançant elements recurrents i amb una alta càrrega simbòlica com el globus terraqüi, el far, la torre o el sol, l'autora crea imatges d'un món entre el real i l'imaginari, creant espais nostàlgics, alhora domèstics i llunyans. Giménez juga amb les imatges, sovint retallades de llibres i revistes antigues o inspirades en aquests, apropiant-se'n i descontextualitzant-les per desenvolupar, a partir de la seva reordenació, noves lectures relacionades amb l'infinit i crear imatges de mons allunyats de nosaltres i de la nostra societat del consum d'una gran càrrega poètica.

Entre el gran nombre d'exposicions que ha realitzat destaquen Símbols Convencionals al Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona (2012), El sol i la taula, comissariada per Rosa Lleó al M.A.C de Mataró (2018) i la més recent Iremos al sol, al Museo de Art Contemporáneo Patio Herreriano de Valladolid (2020).

Per la seva obra ha rebut el Premi Biennal d'Art de la Diputació de Tarragona (2010), el Premi Ricard Camí (2001) o el XXXVII Premi Sala Parés (1995) i es troba en col·leccions com la del Museu d'Art Modern de Tarragona, la Fondation Coprime de París, la Fundació Vila Casas o la Lawrence Benenson de Nova York.

Oh Be A Fine Girl, Kiss Me!

Per aquesta ocasió, Giménez presenta el projecte "Oh, Be A Fine Guy/Girl: Kiss Me!" inspirat en l'astronomia. Fa 120 anys l'astrònoma Annie Jump Cannon va actualitzar la classificació

espectral. Jump ordenava els astres de major a menor intensitat, de les més calentes a les més fredes i en concordança a una escala de colors, del blau al vermell, a través d'una seqüència de lletres capitals: OBAFGKM. Més tard, l'astrònom Henry Noris Russell va crear una frase per ajudar a recordar l'ordre de les lletres de la classificació estel·lar: "Oh, Be A Fine Guy/Girl: Kiss Me!" A partir d'aquesta regla mnemotècnica ha realitzat treballs sobre tela i paper, en unes obres on el grafisme, el color i les formes dels astres són protagonistes.

2.3 Altres activitats puntuals

2.3.1 Activem la participació jove als espais culturals

Organitza A Tempo - Arts i formació

Dimecres 7 de juliol a les 18 h

Centre Cultural La Mercè

Taula rodona amb Elena Carmona (Teatre Municipal), Íngrid Guardiola (Bòlit), David Ibánez (Auditori de Girona) i Salvador Sunyer (Temporada Alta)

A través de la jornada «Activem la participació jove als espais culturals», que organitzen juntament des de la Fundació La Ciutat Invisible i Temporada Alta, es proposava un espai de trobada entre professionals de la cultura i l'educació per compartir estratègies de futur que facilitin la participació de la gent jove a la vida cultural del territori.

2.3.2 Presentació del Cens d'Artistes de Catalunya i debat sobre "Els drets i recursos per a artistes"

Dilluns 28 de juny de 2021, 18.30h

Cinema Modern

El desembre del 2020 el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va crear el Cens d'Artistes de Catalunya, una iniciativa conjunta amb el CoNCA i les associacions de professionals de la cultura. Durant els mesos de juny i juliol, es va presentar el Cens d'artistes de Catalunya a diferents espais d'art i centres culturals de Catalunya. El Cens és un recurs que permet contribuir a la millora dels drets dels artistes, però no és l'única: l'estatut de l'artista o les organitzacions gremials, són eines que permeten una major garantia de professionalització.

Amb Eduardo Maura (exmembre del Congrés dels Diputats i impulsor de l'Estatut de l'Artista al Congrés a Madrid), Guillem Arnedo (Unión de Músicos i vicepresident de l'Acadèmia de la Música Catalana), Montserrat Moliner (presidenta de la Plataforma Assembleària d'Artistes de Catalunya) i Laia Alzueta (directora del PECT Indústries Culturals i Creatives). Modera: Ingrid Guardiola (directora del Bòlit)

Una activitat organitzada conjuntament pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Consell Nacional de la Cultura i de les Arts i el Bòlit (Centre d'art i cultura contemporània), La Marfà - Centre de Creació Musical, l'Àrea d'Escèniques de l'Ajuntament de Girona, l'Auditori de Girona, la Volta i l'Oficina de Foment de les Arts, una iniciativa del PECT Indústries Culturals i Creatives.

2.3.3 ANSESA: FETS/FACTS · CAMINS · PERSISTÈNCIES · SENYALS d'Abel Moreno Prats

Dissabte 16 d'octubre de 2021 a les 12h

Cinema Truffaut

Presentació de la peça audiovisual que fa un recorregut per les quatre exposicions que la tardor de 2020 van homenatjar l'artista Enric Ansesa: "FETS/FACTS" al Bòlit_StNicolau, "Camins", al Museu d'Art de Girona, "Persistències", a la Casa de Cultura i "Senyals", al Museu d'Història de Girona. La projecció va cloure amb una conversa entre Toni Alvárez de Arana, comissari i Narcís Selles, Lluïsa Faxedas i Joaquim Nadal autors d'alguns dels textos del catàleg.

2.3.4 Gilding Gold in the Cracks of the Fragmented Self "Daurant en or les esquerdes del Jo Fragmentat"

Dissabte 19 de Juny, 19h

Escales de la Catedral de Girona

Isa Fontbona (1987) és una investigadora doctorand de la Universitat de Girona. És llicenciada en Filosofia i Història de l'Art, així com també ha cursat el Màster en Recerca en Humanitats. Actualment es troba portant a terme la darrera fase de la seva investigació doctoral la qual gira entorn les possibilitats que ofereix el bodybuilding en relació a debats de gènere i intervencions artístiques posant especial atenció als casos de dones i persones amb identitat transgènere. Aquest projecte més que una investigació l'ha portat a experimenta a través de l'esfera de l'art, en especial, a través de performance.

Fontbona és també competidora de físic-culturisme natural, i artista performance. La seva experimentació artística li permet fusionar la recerca acadèmica i la seva carrera esportiva. Fontbona explora la mal·leabilitat del cos a través de la seva pròpia pell a través de la pràctica esportiva-corporal (bodybuilding), per tal de posar en qüestió la categorització binària de gènere, la pressió social damunt dels cossos, així com en experimentar, en alguns casos, els límits de la resistència del seu cos.

El text que s'entreteixeix en aquesta performance és Poem for Abilasa Leuenberger entitled Written in Gold by Carron Little. "Poema per a Abilasa Leuenberger. Escrit en Or per Carron Little."

3. PUBLICACIONS

Durant 2021 s'han editat les següents publicacions:

- Coedició del catàleg de l'exposició "J(e m)'accuse o la mort de l'autor" (del 20 de juny al 13 d'octubre de 2019 al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona) comissariada per Adonay Bermúdez en col·laboració amb el MAC Mataró. Gener 2021
- Participació en el catàleg conjunt de les exposicions d'Enric Ansesa. Coproducció del Bòlit amb el Museu d'Art de Girona, el Museu d'Història de Girona i la Casa de Cultura de Girona. Gener 2021
- Edició del catàleg de l'exposició "Illes d'arena" d'Azahara Cerezo. Gener 2021
- Edició del catàleg de l'exposició "FOOD. La utopia de la proximitat". Amb textos d'Eudald Camps, Jaume Fàbrega, Antonia Maria Perelló i Alexandra Laudo. Març 2021
- Edició del catàleg de l'exposició "BHDD" de Roc Parés. Abril 2021
- Coedició del catàleg de l'exposició "Desobediències i resistències". Una producció de Gran Canaria Espacio Digital. Abril 2021
- Edició del catàleg de l'exposició "Cap a les deus. Una gramática fluvial". Desembre 2021

4. COL·LABORACIONS I TREBALL EN XARXA

Un dels objectius del Bòlit, centre d'art contemporani de Girona és el de reterritorialitzar la cultura, tot alimentant la xarxa territorial de centres de creació artística catalana. La relació entre la capital i els altres territoris ha de ser sostenible, és a dir, distribuïda. Durant molt de temps s'ha apel·lat a una concentració econòmica i simbòlica de la cultura basat en la idea de la "capitalitat cultural". Això genera una situació molt desigual respecte el territori català. La pandèmia, no només ens ha impedit circular amb llibertat, sinó que ens ha fet més conscients de la necessitat de cultivar la cultura de proximitat i de la riquesa territorial, posant totes les eines existents al seu abast. Per tot això, el Bòlit vetlla per impulsar un treball de cooperació a partir de nodrir un complex i ric sistema de xarxes i aliances.

4.1 Xarxes:

- Agenda ciutat i territori: Inund'Art, Temps de Flors, Beques KREAS, Associació Cultural La Volta, Museu d'Art de Girona, Museu d'Història de Girona, Museu del Cinema, Museu de l'Empordà, llibreries i Servei de Biblioteques Públiques de Girona, Festival MOT, Escola Municipal d'Humanitats, Escola Municipal d'Art, Càtedra Ferrater Mora, Facultat de Lletres de la UdG, Cinema Truffaut, Escola de Belles Arts d'Olot, Festival Art&Gavarres, etc.
- Agenda circuït de l'art: Loop Festival, Dia Internacional de l'Art, Panoràmic
- Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya constituït per Lo Pati Centre d'Art de les Terres de l'Ebre, a Amposta; CA Tarragona Centre d'Art, a Tarragona; Centre d'Art La Panera, a Lleida; Centre d'Art Contemporani Fabra i Coats, a Barcelona; Centre d'Art Tecla Sala, a l'Hospitalet de Llobregat; ACVic Centre d'Arts Contemporànies, a Vic; Mataró Art Contemporani (M|A|C), a Mataró, i el Bòlit.
- Xarxa Transversal de Centres Territorials d'Arts Visuals de Catalunya: que aplega les ciutats de Figueres, Girona, Reus, Sant Cugat del Vallès, Mataró, Manresa, Vilanova i la Geltrú, Granollers, Tortosa i Olot.
- Mecenes i patrocinadors: Fundació Banc Sabadell, Iguzzini Illuminazzione Ibèrica, CDMon i Cervesa Moska.

4.2 Coproduccions

Amb la nova direcció d'Ingrid Guardiola s'ha començat una cooperació amb els museus regionals de la provincia, tal com es va fer amb *Cap a les deus*, on es va entrar en diàleg, per treballar els seus fons, amb el Museu del Ter, el Museu de la Mediterrània, el Museu de Ripoll,

el Museu de l'Aigua de Salt o institucions de la ciutat com el CRDI-Centre de Recerca i Difusió de la Imatge o el Centre Cultural La Mercè. La programació del 2022 ampliarà les coproduccions i aliances:

- Amb *Acció Santos* i *Gosar Poder* s'ha creat una operació de ciutat aprofitant l'Honoris Causa de la Universitat de Girona a Pere Portabella per fer un homenatge a múltiples bandes: una exposició doble al Bòlit, una exposició al Museu de l'Empordà i un cicle de cinema al Cinema Truffaut i al Cineclub Dioptria de Figueres.
- El Projecte *Insectòdrom* compta amb la complicitat, en la part de la recerca i els tallers, de l'Associació Cultural La Volta i del Laboratori Social d'Innovació de l'Ajuntament de Girona.
- *Narcohumanismes* és una coproducció entre La Virreina Centre de la Imatge (Barcelona) i el Centre del Carme de València.
- El *Bòlit Mentor* és una coproducció amb La Casa de la Paraula de Santa Coloma de Farners.

Aquests només són alguns breus exemples d'algunes de les coproduccions que están en curs.

4.3 Col·laboració amb la Càtedra Ferrater Mora i amb la Universitat de Girona

La Càtedra Ferrater Mora i el Bòlit col·laboraran en diferents accions per portar a Girona alguns dels intel·lectuals de més renom. El 2021 es va començar amb Cara Daggett, el 2022 se seguirà amb Laurent de Sutter i el 2023 amb Hélène Cixous. Poeta, assagista, dramaturga i filòsofa feminista, Cixous actualment encara és professora de diferents universitats i oferirà les Lliçons de la Càtedra Ferrater Mora i participarà en una taula rodona al Bòlit juntament amb el filòsof Xavier Antich i la catedràtica de literatura francesa Marta Segarra.

4.4 Festival Art & Gavarres

Art & Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. En l'edició 2021, el Bòlit hi va col·laborar amb una aportació econòmica i amb la residència artística de l'artista Beatriz Aísa, i té previst seguir fent-ho en properes edicions.

4.5 Arbar (Centre d'art i cultura)

El Centre d'art i cultura ARBAR, situat al paratge natural de la vall de Santa Creu, i el Bòlit col·laboren des del 2015 amb la cessió de material i elements de comunicació per part del Bòlit. La tasca comissarial d'Arbar consisteix en convidar a artistes a reflexionar i treballar, a partir de processos performatius i performàtics, durant tot l'any al territori del a serra de Rodes i de la Vall de Santa Creu. Els resultats es mostren a l'estiu al centre.

4.6 Diàlegs. Pintura, música i patrimoni a Vilabertran

Es tracta d'un cicle estival que uneix tres puntals de la cultura: la pintura, la música i el patrimoni. En el marc de la Canònica de Santa Maria de Vilabertran on, des de fa 29 estius, té lloc la Schubertíada, un festival internacional d'alta qualitat artística dedicat al món del *lied* romàntic i la música de càmera. Cada estiu el Bòlit programa una exposició dedicada al tema, en coproducció amb l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. Aquest agost de 2021, les protagonistes han estat Gina Giménez i Rosa Tharrats.

4.7 Premi de Videocreació

El Bòlit participa en el Premi Loop de videocreació des de la seva primera edició. Això vol dir implicar-se en el procés de selecció, participar-hi econòmicament i comprometre's a produir les obres guanyadores sempre que encaixi amb el programa expositiu d'aquell any. El premi està promogut per la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya, conformada per ACVic Centre d'Arts Contemporànies, Bòlit Centre d'Art de Girona, La Panera de Lleida, Tecla Sala de l'Hospitalet, Fabra i Coats, Mac de Mataró i Lo Pati Centre d'Art Terres de l'Ebre. El 2021 les guanyadores han estat les artistes Lúa Coderch i Mireia Sallarès, les exposicions de les quals es podran veure el 2022-23 al Bòlit.

4.8 Premi comissariat Xarxa Transversal

El Consorci Transversal Xarxa d'Activitats Culturals va obrir un nou concurs per seleccionar un projecte artístic de caràcter inèdit, que haurà d'executar-se la tardor de 2022 (d'octubre a desembre) a les 10 ciutats que conformen la Xarxa. És una aposta per l'art contemporani i per reivindicar la seva presència arreu del territori català amb una clara voluntat de desenvolupar un treball en xarxa i intermunicipal. Els projectes que es van presentar giraven al voltant de la creació artística contemporània i han de reflectir la relació amb el territori i amb els municipis participants.

4.9 Dia Internacional de l'Art

El 15 d'abril es commemora el naixement d'un dels artistes més emblemàtics i polifacètics del Renaixement, Leonardo da Vinci (Vinci, Toscana, 1452). L'any 2011 la UNESCO declarava aquesta data, el 15 d'abril, com el Dia Internacional de l'Art amb el propòsit d'apropar el món de les arts visuals als ciutadans. Aquesta efemèride internacional es rememora a diferents ciutats i països i Catalunya no n'és una excepció. Des del 2013 cada any el Bòlit coordina un cap de setmana dedicat a promoure les activitats artístiques per la ciutat i el territori.

La novena edició del Dia Internacional de l'Art es va desplegar amb una àmplia programació d'activitats culturals i artístiques el cap de setmana del 16, 17 i 18 d'abril, a Girona ciutat i comarques. Com a tret de sortida a aquesta celebració es va convidar a l'artista Fina Miralles a realitzar el pregó inaugural, que tindrà lloc el divendres 16 d'abril a les 18 h a la plaça del

Pou Rodó. Aquest esdeveniment, a banda d'obrir de manera simbòlica la celebració va ser punt de trobada de la comunitat cultural i artística del territori.

El Dia Internacional de l'Art és un esdeveniment coordinat pel Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, els Serveis Territorials de Cultura a Girona de la Generalitat de Catalunya i Cultural Rizoma, SCCL i aplega més de quaranta activitats a més de vint municipis.

4.10 Festival MOT

El MOT és un festival literari organitzat conjuntament per l'Ajuntament de Girona i l'Ajuntament d'Olot. Es porta a terme cada any durant el mes d'abril i té com a tret identitari l'excel·lència en els ponents i les propostes. El festival cada any escull un àmbit temàtic que serveix de fil conductor de l'edició i ofereix una programació d'actes literaris amb escriptors i intel·lectuals de referència. Al costat d'aquesta programació, el festival compta amb la complicitat de moltes entitats que fan que cada una de les dues ciutats visqui durant una setmana la literatura a peu de carrer i des de moltes mirades diverses. Des del Bòlit hem programat una activitat familiar que enllaçarà el projecte de l'Insectòdrom amb el festival.

4.11 Trobada KREAS

Presentació pública dels projectes d'arts visuals de les beques KREAS de l'Ajuntament de Girona. El desembre de 2021 es va programar una trobada que va aplegar els guanyadors de la modalitat d'arts visuals de 2020 i 2021, en format de diàleg per tal de reflexionar a l'entorn de les idees i el procés creatiu que han portat a terme en els seus respectius treballs.

4.12 Festival Inund'Art

Cada any el Bòlit col·labora amb el festival cedint l'apartament per a la residència d'un dels artistes. I exhibint algun desl projectes selccionats. El 2021 es va acollir en residència Francesc Serra que va desenvolupar el projecte *Sortim a passejar?* I es va exposar la instal·lació audiovisual *Forms* de Santi Vilanova - Playmodes Studio.

Forms de Santi Vilanova - Playmodes Studio

Bòlit_StNicolau

Dissabte 5 i diumenge 6 de juny de 2021

FORMS és un autòmat que crea música visual. Conduït per un conjunt de regles basades en aleatorietat i probabilitats, genera per si mateix una infinitat de partitures gràfiques. Aquestes partitures es transformen automàticament en música gràcies a algoritmes de síntesi sonora,

esvaint els límits entre partitura i espectrograma. Per a l'exhibició a Inund'Art, Forms va explorar el format de vídeo-projecció panoràmica. Quan els elements gràfics creuen la línia de lectura es transformen en freqüències sonores. Aquesta proposta va rebre el suport de les beques Kreas de l'Ajuntament de Girona i forma part de la programació del Festival Inund'Art.

5. PROJECTE DE RESIDÈNCIES D'ARTISTES I COMISSARIAT. INTERCANVIS I COL·LABORACIONS

Des de 2014, el Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona compta amb un espai de residència situat al cor de la ciutat pel qual ja han passat una setantena d'artistes residents.

El Bòlit obre la possibilitat d'intercanvi de projectes amb altres centres nacionals, de l'estat i internacionals que disposin de residències per a artistes. Pel 2021 es mantenen els projectes d'intercanvi amb La Chambre Blanche de Québec, el projecte Rad'Art de l'Associazione Arteco d'Itàlia i el centre d'art Lo Pati d'Amposta, i es busca obrir nous horitzons. Els resultats dels projectes dels/de les artistes residents es presenten dins de la programació del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona.

5.1 Conveni amb Gresol

Residència Martine Viale (Gener 2021)

En la seva pràctica artística, intenta permetre que cada moment es converteixi en una oportunitat per connectar i integrar accions quotidianes en accions artístiques i viceversa. Durant la seva estada a Girona, va crear un nou treball performàtic basat en el potencial d'intimitat entre allò personal i allò col·lectiu. En aquests difícils moments està reflexionant sobre la interconnexió entre espais personals i espais compartits i com mantenir accions significatives de forma constant en un entorn canviant.

A través d'itineraris diaris, inclosos gestos subtils per tota la ciutat de Girona, va crear un mapa sensitiu que connectava presència, memòria, història, convivència, significat, distància, silenci i territori.

Martine Viale és una artista d'art d'acció. El seu treball, contextual i site-specific, està ancorat en una pràctica de la presència. Treballant regularment a l'espai públic i en llocs insòlits que poden facilitar imprevisibles trobades amb transeünts, busca crear un espai obert en què les interaccions diàries puguin esdevenir estratègies de l'art. Intentant subratllar les possibilitats

artístiques que s'amaguen en la quotidianitat, desenvolupa situacions efímeres i subtils que reflexionen sobre espais d'interval. Li interessa especialment tot allò relacionat amb el territori, les fronteres i els espais desplaçats.

Nascuda a Montreal, Canadà, viu i treballa a Perpinyà, França. Des del 1999, el seu treball ha estat presentat en diversos festivals, galeries i contextos site-specific de Canadà, Brasil, Israel, Polònia, Xipre, els Estats Units, Bretanya, França, Bèlgica, Sèrbia, Filipines, Japó, Escòcia, Espanya, Ucraïna i Dinamarca. També ha impartit diversos tallers d'art de performance a Mont-real (Studio 303; La Centrale galerie powerhouse), Chicago (Defibrillator Performance Art Gallery) així com a França (Frac Lorraine, Metz; Le Quartz scène nationale de Brest), Bèlgica (La Cambre, Brussel·les), Ucraïna (School of Performance, Lviv) i Espanya (Acción! Mad18, Madrid). https://martineviale.wordpress.com/

Residència Max Wyse (Gener 2021)

L'interessen aquells llocs on la natura passa pel filtre de la imaginació humana, on la pedra i les plantes encarnen les nostres aspiracions, ideals i somnis més estranys. Girona sempre li ha semblat una ciutat nascuda d'aquest somni, una ciutat destinada a generar treballs mentals en lloc de servir com a simple dormitori per als seus ciutadans. Ofereix una visió dels seus misteris alhora que ens convida a penetrar-los més per la conjunció del desig i l'esforç. Els jardins de Girona són un escenari perfecte per a aquesta exploració, que es fa millor a peu i per instint. Així, El jardí de l'àngel va servir de punt de partida per a una investigació personal destinada a descobrir els subtils substrats històrics i imaginaris de la ciutat de Girona, tal com els percep, que va traduir en una petita sèrie de dibuixos sobre paper que es va agrupar amb imatges i artefactes que es troben formant una instal·lació de paret en dues dimensions.

Nascut el 1974 al Canadà, **Max Wyse** viu i treballa a Perpinyà. Autodidacta, actua en els camps del dibuix, el collage i la pintura sota plexiglàs, tècnica que ha estat perfeccionant durant els darrers vint anys. La seva obra s'ha presentat a tot Canadà, sobretot a Montreal, Vancouver i Toronto, així com a París i Nova York. Les seves obres formen part de diverses col·leccions privades i públiques, inclosa la del Museu regional de Rimouski i el préstec d'obres d'art del Museu nacional de belles arts del Québec. Ha rebut diverses subvencions del Conseil des arts et des lettres du Québec i del Canada Arts for Arts. La seva obra també apareix en textos i publicacions sobre pintura contemporània, Carte blanche, V2 Painting, The Magenta Foundation, Sold / Sold, Regard sur la collection et le marché de l'art, Les éditions Esse, HB no2, edition HB. www.maxwyseart.com

5.2 Intercanvi d'artistes residents amb La Chambre Blanche (Québec)

Degut a la pandèmia del COVID 19 aquest programa s'ha ajornat temporalment fins 2022: amb Vida Simon & Jack Stanley que faran residència al Bòlit i el Col·lectiu La noia del monyo a la Chambre Blanche del Québec (dates per confirmar).

5.3 Intercanvi d'artistes residents amb Rad'Art (Itàlia)

Residència Aitor Climent a Rad'Art (octubre - novembre 2021)

Habitar el trajecte

Registre de successos en les zones de trànsit de l'entorn immediat

L'experiència de la residència a Rad'Art es va centrar en reflexionar i crear a, amb i des del collinare romagnese, l'entorn immediat del centre. La pràctica emprada és l'acte de caminar i deambular pels turons, camins, camps i boscos. Durant els recorreguts es destaquen les particularitats del territori no amb la mirada paisatgística sinó amb l'atenció als símbols significatius presents. Documentant aquests petits símbols, junt amb el dietari de viatge i determinats mapes es vol generar un relat vivencial de les rutes entorn San Romano, Linaro i Piavola.

Aitor Climent (1995, Banyoles) és graduat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. El seu treball es centra en el diàleg amb i des del territori. Ha participat en exposicions col·lectives i ha organitzat tallers principalment a Girona i Barcelona. Ha participat en residències artístiques a Larrés (Aragó) i Aizpute (Letònia).

Residència Chris Yan (octubre - novembre 2021)

GIRONAscape

Christian Mastroianni (Chris Yan)

www.gironascape.com

El projecte va consistir en la creació d'un mapa sonor de la ciutat de Girona, recollint i arxivant el paisatge sonor de diferents punts de la ciutat, mitjançant la tècnica dels enregistraments de camp. L'objectiu era enregistrar el paisatge acústic únic de diversos llocs de la ciutat per captar la pròpia identitat sonora de la ciutat, viva i canviant per l'inexorable pas del temps.

Aquesta primera operació, a més de ser el punt culminant del procés creatiu, també va assentar les bases d'una pàgina web amb funció d'Arxiu-Memòria Sonora de la ciutat, per esdevenir una eina per entendre el paisatge sonor actual i com a testimoni acústic i científic per a futures generacions i estudis. Aquest mapa sonor -i la web en si mateixa- es van

actualitzar durant tot el període de residència, amb fotos i vídeos de documentació relativa als llocs registrats.

Chris Yan ha treballat en la realització de mapes sonors a altres ciutats italianes com: Florència, l'illa del Liri, Nàpols, Roccaraso, Vignola, Bologna, Cervia, Ceseantico, Civitella, Forlimpopoli, Selbagnone, Santa Sofia, Campigna, etc.

Christian Mastroianni (Tívoli, 1987), és un artista sonor compositor i enregistrador de camp. Començà la seva carrera artística com a baixista i multiinstrumentista, fins que el 2009 s'interessà per la música electrònica i adoptà el nom artístic Chris Yan. Des d'ençà l'artista ha treballat en múltiples projectes i col·laboracions: des de la col·lecció de paisatges sonors passant per enregistraments de camp, passant per música per a imatges, narracions sonores per a obres de ràdio i instal·lacions específiques per a llocs i actuacions en directe. Totes aquestes accions amb especial interès i dedicació a la música electroacústica i la seva pròpia investigació sonora. La seva investigació actual se centra en la relació entre so-objecte-soroll, tant en directe com a l'estudi utilitza micròfons de contacte, hidròfons i sensors, cintes magnètiques; manipulant el so directe i pregravat mitjançant un sintetitzador modular. Actualment es dedica a l'ampliació del seu arxiu de memòria sonora d'enregistraments de camp i a la promoció del nou àlbum Blasé.

5.4 Resident en gravat. Col·laboració amb l'Escola Municipal d'Art

Residència Tura Sanglas (setembre - octubre 2021)

Vuit serps

Surts de l'abisme o véns d'aquest cel insondable?
[...]
Surts d'una gorga negra o davalles dels astres?

Es pregunta Baudelaire al seu Himne a la Bellesa. "Tant és", conclou.

Fa temps que Sanglas està realitzant un projecte que està composat per diverses peces fetes amb tècniques diferents. Es tracta d'un projecte multidisciplinari (escultura, pintura, dibuix, instal·lació...) que gira entorn de la idea de bellesa. Neix dels versos citats de Baudelaire. Amb aquesta residència, ha ampliat el projecte fent una sèrie d'aiguaforts de gran format. La serp apareix al projecte com a ésser bell que alhora té un què monstruós i terrible i que podria provenir d'aquesta "gorga negra".

Tura Sanglas Sanz (Ordis, 1992). Viu la infantesa i l'adolescència a l'Empordà, on va estudiar en una escola rural. I, ara, encara hi té un peu, però viu a Barcelona. L'aprenentatge artístic l'ha fet a l'institut Alexandre Deulofeu de Figueres, a casa amb la seva mare pintora (Carme Sanglas) i a la Facultat de Belles Arts de Barcelona (màster de producció i recerca artística). Va fer una estada a la Universitat de l'Oest d'Anglaterra, a Bristol. L'interessen materials i objectes de tota mena i tècniques diverses. A partir d'aquí comença a desplegar el seu treball artístic. Ha guanyat diversos premis i exposat a diferents sales arreu de Catalunya i en alguna col·lectiva en ciutats europees.

5.5 Intercanvi d'artistes residents amb Lo Pati, Centre d'Art de les Terres de l'Ebre

Residència Lluis Martínez (novembre - desembre 2021)

Paisatges (episodi II)

El projecte es va plantejar com un reflex de l'impacte humà sobre la natura, en forma d'instal·lació acústica. Aquesta va consitir a disposar a l'espai les cintes contenidors de les gravacions de cinc peces inspirades en cinc dels espais protegits de Girona. Aquestes cintes, que quedaven repartides per la sala són intervingudes amb materials abrasius, aconseguint una lenta desaparició del so. La desintegració progressiva de les cintes d'àudio mitjançant el procés de desmonetització pretén evidenciar la degradació constant que pateixen els paisatges protegits de Girona, conseqüència directa del seu ús social persistent.

Lluís Martínez Fenollar (Amposta, 2000) s'inicia en la música a l'escola La Lira Ampostina i s'enamora del so a partir de l'exposició incessant a grans obres sonores que es viu a sa casa. Després d'una ESO difícil i un batxillerat un pèl accidentat, troba un breu consol al Taller de Músics, a Barcelona, on no hi passa més de sis mesos. Als 19 anys torna a intentar-ho, marxant a Àustria per cursar els estudis de trompeta a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Graz. Aquesta vegada, s'enamora de les classes de composició amb Johannes Berauer i s'hi queda dos cursos, fins que decideix trencar amb l'acadèmia per dedicar-se exclusivament a la creació. Autodidacta per imposició i necessitat, s'ha dedicat des de llavors a la creació d'espais sonors tant per a obres de teatre, com per a sales i exposicions de museus. En paral·lel, desenvolupa el seu projecte personal, basat en la construcció de narratives sòniques a partir d'un estudi de situacions que evoquen una manifestació particular sobre el tuacte de la condició humana. La seva mirada es converteix en so, generant una sèrie d'obres que bé es poden relacionar amb l'original com poden actuar de manera totalment independent. La bellesa de l'exercici resideix en la subjectivitat de l'acte

mateix, per la infinitat d'interpretacions possibles, implícita en l'arquitectura pròpia del desenvolupament narratiu.

Lluís Martínez revisa sònicament el concepte de pregaria
Dissabte 11 de desembre de 2021, De 10 a 20h
Cisterna del Museu d'Història de Girona (Pujada de Sant Feliu 2)
Instal·lació sonora

Residència Irena Visa a Lo Pati (novembre - desembre 2021)
Ha plogut o han regat
"Ha plogut o han regat" és un projecte artístic que s'inicia en l'observació d'un terra moll. Aquest terra moll és un indici del que he passat abans, i pot tenir un origen natural o artificial. Seguint aquesta premissa, es fixa en altres fenòmens naturals per alterar-ne els indicis i qüestionar les hipòtesis que fem quan observem el nostre entorn natural.

Durant la residència a les Terres va observar les particularitats del paisatge Ebrenc i va intervenir-lo per crear deslocalitzacions d'indicis característics d'aquest entorn. Per a fer-ho va comptar amb la col·laboració de l'escola d'arts d'Amposta ESARDI.

Irena Visa (Banyoles, 1985) és llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra. Ha estudiat Arts Aplicades a l'Escultura a l'Escola La Llotja i ha cursat el Màster en Producció i Recerca artística de la Universitat de Barcelona en la línia d'investigació. Els seus treballs s'han pogut veure a la Fundació Miró, a l'Espai Bòlit, a la Galeria dels Àngels, al Centre d'Art Santa Mònica, al MAC Mataró, al festival GREC o la Casa de Cultura de Girona, entre d'altres. Ha rebut beques de creació de Sala d'Art Jove i de la Fundació Guasch Coranty i ha estat finalista als premis Miquel Casablancas 2020. Els seus últims projectes "Fer veure" (2019), "Això no és res" (2020) i "Res a veure" (2021), formen part d'una trilogia de treballs que reflexionen sobre els processos de legitimació de l'arqueologia i el seu paral·lelisme amb l'art contemporani. irenavisa.com

5.6 Residències en col·laboració amb altres projectes culturals

Col·laboració amb el Festival Inund'Art
Residència Francesc Serra Vila (Maig 2021)
Sortim a passejar?
SORTIM A PASSEJAR? és la resposta artística de Francesc Serra Vila a la crisi provocada per la covid-19; l'artista interdisciplinari, que treballa en la intersecció entre arts escèniques i instal·lacions, presenta al festival Inund'ART una performance de format íntim

especialment dissenyada per a persones que estan confinades. A través d'una vídeo-trucada, en Francesc apropa el carrer a cada un dels participants; ell només és el vehicle amb el qual cada participant podrà visitar racons de Girona, anar a l'encontre de persones, recordar, o simplement, deixar-se sorprendre.

Durant el mes de maig, va estar en residència artística a Girona desenvolupant el projecte amb residents del Centre Geriàtric Maria Gay. Durant el festival (del 28 de Maig al 13 de Juny), l'artista va obrir la proposta per què altres persones que estan confinades hi poguessin prendre part.

Nascut a Aiguafreda, en Francesc és llicenciat en arquitectura a Barcelona i escenografia a Londres. Des de 2013 el seu treball s'ha presentat a Barcelona, Madrid (LAJUAN gallery), Londres (London Festival of Architecture, RichMix, Hackney Showroom), Birmingham (BE Festival 2019, 2020), Swansea (Volcano Theatre), Cardiff (ArcadeCardiff art gallery), Brusel·les (La Bellone - Maison du spectacle), World Stage Design (Cardiff 2013 i Tapei 2017) i a la Quadrianal de Praga (2015 i 2019).

Residència en col·laboració amb el festival Inund'Art.

Col·laboració amb el festival Art i Gavarres

Residència Beatriz Aísa (juny 2021)

Memòria vegetal

En residència de recerca per a la seva intervenció al Festival Internacional Art i Gavarres 2021, el projecte indagava les geografies immaterials de l'espai proposat a la Vall de Sant Daniel. Geografies de la memòria, la identitat i l'imaginari col·lectiu d'aquest entorn, que s'intueixen a través dels elements patrimonials, els diferents usos al llarg de la història i, sobre tot, el sentir i habitar dels seus veïns i usuaris. Sorgiren una sèrie d'imatges que van ser reproduïdes sobre fulles d'arbres que creixen en aquest espai, mitjançant la tècnica de la clorotipia, establint un nou vincle entre la memòria del lloc i la natura.

Beatriz Aísa (Alemanya 1976) es geògrafa i artista visual, resident al Pirineu aragonès. Especialment interessada en la conformació de l'imaginari en àrees de muntanya, el seu treball gira entorn a les relacions entre el territori, la cartografia, i la imatge. La materialitat de la fotografia és el centre del seu interès plàstic, mitjançant l'ús de processos fotogràfics sense càmera, i la intervenció de les seves fotografies amb d'altres tècniques como el brodat, o la realització de llibres d'artista i instal·lacions. Ha participat en diferents residencies d'artista tant a Espanya com a França (Espacio Portalet Bel Ordinaire espace d'art contemporain de

Pau, Bienal de Arte contemporáneo Huesca-Tarbes, Château de Seix, Muretes de Arte en Betorz), exposant el seu treball en diferents espais a totes dues bandes de la frontera.

Residència Sofia Giménez (juliol 2021)
Arxiu Dis·funcional, imatges per a una revolta contra la violència simbòlica

Es tracta d'un projecte de recerca de temàtica anticapacitista i mirada transfeminista, que analitza les representacions de la discapacitat i / o la diversitat funcional a l'estat espanyol durant els segles XX i XXI. El projecte es presenta com un espai, fins ara digital, on pensar, comprendre i qüestionar allò semiòtic de les imatges per a d'aquesta manera, poder reconèixer les imatges generades al servei de les estructures de poder, en contraposició a aquelles que qüestionen aquestes mateixes estructures, els seus discursos i imaginaris hegemònics.

La seva residència al Bòlit va consistir en la formalització d'aquesta investigació per a un format expositiu obrint d'aquesta manera una via d'intercanvi i de possibles esdevenirs futurs.

sofia giménez aka SOFYA96 (Saragossa, 1996) és graduada en Belles Arts (UB) per la Universitat de Barcelona i la Universität der Künste Berlín (UdK). Desenvolupa el seu treball a partir de diversos modes de producció artística a causa de l'habilitat que percep en ells per repensar la realitat i fins i tot per subvertir-la. La seva pràctica multidisciplinar d'enfocament crític, transfeminista i interseccional, s'entrellaça inevitablement amb els activismes i l'experiència encarnada. Ha participat en exposicions col·lectives i projectes culturals a Barcelona i Berlín, finalista de la 5a edició de les beques d'intercanvi entre Hangar i la Casa de Velázquez, actualment ultima el projecte col·lectiu que va ser seleccionat en el marc de la convocatòria Lánzate con Harinera.

Activitats d'artistes en residència i/o intercanvi d'artistes residents

A mesura que es desenvolupen les residències d'artistes i comissaris/àries al Bòlit, es proposen activitats de presentació dels seus processos de treball i/o d'investigació que ha dut a terme durant la seva estada a Girona. Finalment, aprofitant la visibilitat dels aparadors que donen al carrer peatonal de la façana del Bòlit_Pou Rodó es convida als artistes residents i facilita a altres projectes del programa a intervenir en un dels aparadors visibles des del carrer peatonal (aparador 2).

6. SERVEI DE DOCUMENTACIÓ, BIBLIOTECA I ARXIU

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona continua amb el projecte d'arxiu i documentació, vinculat tant a les activitats i programacions del centre, com a propostes, projectes i artistes del territori. D'aquesta manera, es continuarà treballant en la catalogació de tot el fons documental, tant el de publicacions com el vinculat a l'Arxiu Actiu (Ara Arxiu Viu). A més, es posa a disposició dels/de les usuaris/àries el catàleg a través de la web, juntament amb tots els recursos digitals que estiguin disponibles. Es seguirà ampliant el fons, ja sigui amb aportacions puntuals d'artistes i projectes del territori, així com amb la compra de publicacions que es consideren d'especial interès, ja sigui perquè l'artista està relacionat amb la programació del Bòlit, o perquè és un artista o una publicació rellevant. El servei de documentació i Arxiu Viu del Bòlit es troba situat al Bòlit_PouRodó.

Al mateix temps es treballa en la recuperació del Fons de documentació de la Fundació Espais, revalorització així el Centre de Documentació de consulta pública que actua com a eina de suport per a l'estudi, la reflexió i difusió de la cultura i de l'art contemporani.

Aquest centre, de lliure accés al públic, consta d'una biblioteca amb uns 5.000 exemplars entre llibres i catàlegs, d'una hemeroteca amb 300 títols de revistes d'àmbit nacional i internacional, d'una videoteca i un arxiu que recull informació sobre artistes, galeries, centres d'art, institucions i museus d'art.

La informació que s'hi pot consultar va des de documentació sobre els/les artistes de Girona i comarques (Arxiu Actiu), les principals fires o biennals d'art a nivell nacional i internacional, seccions destinades a l'estudi de la teoria, l'estètica, la sociologia i la historia de l'art fins als catàlegs d'artistes tan nacionals com internacionals.

Projecte l'"Arxiu Viu"

Un arxiu viu demana d'un intèrpret, un desvetllament del material arxivat, una relectura, un nou diàleg o dialèctica, una posada en marxa, un sacseig. Les maneres de vivificar un arxiu poden ser moltes i molt diferents. Podem agafar com a referents els projectes de La Panera Online, el "Dietari de confinament" del MACBA, els "Diàlegs intrusos" del MNAC o el projecte "Obres de dipòsit" de Frederic Montorns.

Per això s'ha encarregat al col·lectiu Cultural Rizoma l'activació de dues línies d'activitats:

- **"Exposició oral":** Es tracta que en paral·lel a cada exposició gran, el col·lectiu Rizoma prepari una "Exposició oral", a mode de sessió divulgativa a l'Arxiu del Bòlit on, a partir del "tema de l'exposició", es puguin vincular tres obres del fons. Es tracta de crear una constel·lació temàtica més que autoral, més centrada en el tema que en l'autor.

- Desenvolupar un “**recurs educatiu**” a partir de l’arxiu. Projecte en procès.

7. PROGRAMA EDUCATIU

El Bòlit, Centre d’Art Contemporani. Girona ha inclòs, des dels seus inicis, una oferta variada de programes educatius destinats a infants, famílies, professionals de l’art i públic en general. Conscients que aprendre és inherent a les experiències culturals de qualitat i que cal explicar l’art contemporani per tal de facilitar-ne la seva comprensió, el centre es proposa generar diferents activitats de manera estable i transversal a les exposicions, activitats i projectes dins la seva programació.

7.1 Bòlit Mentor

El Bòlit Mentor, creat el 2012, és un projecte educatiu en format de tallers dirigits per un artista a diferents instituts de la ciutat i del territori. Hereu de projectes com En Residència o Cinema en curs, aquestes iniciatives de intrusió a l’educació formal sempre donen bons resultats, ja que és la millor manera de crear experiències compartides i comunitat cultural des d’edats molt joves. La idea és introduir artistes en els instituts per dur a terme un projecte educatiu singular, en format de tallers dirigits per l’artista, en horari lectiu, els quals tenen lloc durant el primer trimestre del curs escolar. El resultat de l’experiència i els resultats artístics que s’obtinguin configuren una exposició que té lloc durant el tercer trimestre del curs acadèmic. En l’edició 2021, que ha tornat a ser una coproducció amb la Casa de la Paraula, l’exposició resultant és “Entre d’altres” que es pot consultar a l’apartat d’exposicions.

7.2 El Miticultor

Es tracta d’un nou programa d’activitats adreçades a públic infantil i familiar. El miticultor o “cultivador de mites” són activitats pensades per a públic infantil, juvenil i familiar que pretenen acostar les activitats del Bòlit d’una forma creativa, sorprenent i vivencial.

7.3 Visites de grups

Genèrics (públic general) i especialitzats (Universitat de Girona, Amics del Museu d’Art, Ateneus...) que s’oferten durant tot l’any. A càrrec de l’equip de mediació del centre.

Programa de visites d’escoles i grups d’atenció especial (disfunció psíquica i física), també en oferta durant tot l’any i executades per l’equip de mediació del centre.

7.4 Recursos educatius

Oferta permanent per a escoles i visites guiades de grups escolars: 0-6, 6-12, 12-18. Els recursos adreçats a les escoles es programen en funció de la demanda dels centres educatius. Se n’ofereixen quatre:

-Recursos educatius monogràfics a partir de les diferents exposicions

Amb continguts adaptats a cadascuna de les exposicions en curs i en funció de la demanda del centre educatiu.

-Unboxing art: mirar la ciutat des de l'art, les formes i els seus secrets

Taller dividit en dues parts: la primera ens permetrà aconstar-nos al món de l'art contemporani a partir del tema de la mirada, com ens mirem a nosaltres mateixes (identitat), com mirem als altres (societat) i com mirem a les coses (ecologia i materialisme); com desvetllar els secrets que hi ha darrera de tots aquests elements? Es treballarà a partir de les pràctiques d'algunxs artistes del segle XX-XXI. Es tracta de pensar de manera simultània elements com la percepció, la tecnologia, la ideología o els valors. La segona part serà una ruta per entendre la ciutat des de la mirada artística i des del concepte "d'allò secret".

Educació secundària obligatòria 2n cicle (3r, 4t ESO)

Durada aproximada: 3 hores

-Girona de la mà de...Paco Torres Monsó.

Introducció a la figura de l'artista Paco Torres Monsó, que permet conèixer la seva trajectòria creativa alhora que t'acosta a moments històrics rellevants del segle XX.

Educació secundària obligatòria 1r cicle (1r, 2n ESO)

Educació secundària obligatòria 2n cicle (3r, 4t ESO)

Educació secundària post-obligatòria (batxillerat i cicles formatius)

Durada aproximada: 90 minuts

-Girona de la mà de... L'art urbà

L'activitat és un itinerari per a centres educatius a partir d'alguns dels graffitis que es troben als carrers de Girona i que s'han realitzat en el marc del Festival Milestone.

Educació secundària obligatòria 1r cicle (1r, 2n ESO)

Educació secundària obligatòria 2n cicle (3r, 4t ESO)

Educació secundària post-obligatòria (batxillerat i cicles formatius)

Durada aproximada: 90 minuts

7.5 Petit Bòlit

Programa que té per objectiu donar visibilitat a projectes de centres educatius o institucions que treballen amb l'art contemporani com eina educativa i afavorir un contacte amb el públic general. S'ha treballat amb l'Escola Montjuïc, amb la comunitat de Pont Major i amb l'Escola Aixart de Cervià de Ter. Veure "Exposicions".

7.6 Exposicions orals

El Col·lectiu Rizoma té un contracte anual per a gestionar l'arxiu del Bòlit que compta amb dues parts diferenciades: L'Arxiu Viu (material relatiu als artistes de la província i de la Xarxa de Centres d'Art, inclou part de l'arxiu heretat de la Fundació Espais) i el Fons Bibliogràfic

dedicat a monografies d'artistes internacionals. Les exposicions orals són dues sessions divulgatives per exposició que posarà en relació obres d'artistes de l'arxiu amb l'exposició vigent a partir del tema de l'exposició.

8. NOU PROJECTE D'ACCESSIBILITAT

El 2020 es va dur a terme la redacció del pla d'accessibilitat del Bòlit que es va començar a implementar el 2021. Aquest projecte integrarà el servei de mediació iniciat el 2018.

8.1 Mediació

Durant el 2018 vam engegar el servei de mediació de públics del Bòlit amb la voluntat d'atendre, de manera personalitzada, els visitants individuals i els grups. Per això, l'equip de mediació treballa els continguts de cada exposició a partir de diferents nivells d'aproximació al fet artístic contemporani i es dissenyen activitats de mediació adreçades a un públic familiar i o a públics amb necessitats específiques.

També hem iniciat un programa d'acció social al barri on ens troba inserida la nostra nova seu que afavorirà l'acostament i l'acceptació social del centre d'art en la comunitat i de l'art contemporani en general. Es realitzen visites a les exposicions a mida segons les necessitats de cada grup (grups escolars, de jubilats, estudiants d'art, grups de disminuïts psíquics, especialistes, etc).

8.2 Accessibilitat

El 2020 es va dur a terme la redacció del pla d'accessibilitat del Bòlit que s'ha començat a implementar el 2021. Aquest projecte es va impulsar arran de la participació de la direcció del Bòlit en el grup de treball per l'elaboració del Pla d'accessibilitat de Museus, Centres d'Art i Espais d'Arts Visuals de Catalunya que es va aprovar la tardor de 2020.

L'accessibilitat universal i la inclusió són elements que afavoreixen l'autonomia personal i la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. A Catalunya hi ha 551.440 persones amb algun tipus de diversitat funcional que tenen el dret a gaudir de la cultura en igualtat de condicions a la resta de la població.

L'Estatut d'autonomia estableix que els poders públics de Catalunya han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives. Per aquest motiu està en curs de preparació una nova llei d'accessibilitat de Catalunya que tindrà

per objectiu garantir a tothom i especialment a les persones amb discapacitat l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no discriminació. S'emmarca en el concepte d'accessibilitat universal com a condició útil i necessària per a la vida del conjunt de la població, no només per a la vida de les persones amb diversitat funcional.

Per altra banda, per tal de complir amb les previsions de la llei vigent, Llei 13/2014, de 30 d'octubre, d'accessibilitat, la Subdirecció General de Promoció Cultural, en l'àmbit de les seves competències, va crear la comissió del pla d'accessibilitat de museus i espais d'art visual de Catalunya, un grup de treball que tenia per encàrrec i objectiu de generar un pla realista i aplicable per garantir l'accessibilitat universal a museus i centres i espais d'art. El document resultant és el Pla d'Accessibilitat de Museus i Centres i Espais d'Arts Visuals de Catalunya que es va aprovar el setembre de 2020. Com a fases prèvies d'elaboració del Pla d'accessibilitat dels Museus i Centres i espais d'Art de Catalunya es van dur a terme 2 fases de treball el 2019 i 2020:

1. Fase de diagnosi
2. Fase d'elaboració de línies estratègiques

De cares als propers anys el pla preveu dues fases:
1. Fase d'implementació de les línies establertes
2. Fase d'avaluació i seguiment.

És amb aquests antecedents que simultàniament al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona s'ha elaborat un propi projecte de Pla d'accessibilitat del Centre, el qual es s'ha començat a implementar el 2021 atès que s'han detectat mesures que són urgents i d'alta necessitat. Així doncs, el pla contempla una diagnosi de l'accessibilitat del Centre i planteja uns objectius i 9 línies estratègiques, cadascuna d´elles desglossada en accions concretes. S'estableix una previsió d'execució de tres anys, el primer dels quals, hauria de resoldre les mesures més necessàries, com ja hem dit.

Projecte de futur: un Bòlit accessible 2023

Des de Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, creiem que és imprescindible garantir l'accessibilitat per a tots els col·lectius a l'art contemporani, així com garantir l'accessibilitat total a les persones treballadores de l'equipament, les contractades i els/les treballadors/res culturals externs/es.

Per això, impulsem un programa d'accessibilitat inclusiu a través de la millora de les condicions d'accessibilitat a les instal·lacions, la incorporació de recursos adaptats a les

diverses necessitats dels públics i oferiment de serveis i activitats adaptats perquè tothom pugui gaudir i aprofitar els espais d'art.

Objectiu estratègic

Promoure l'accés de totes les persones usuàries i treballadores al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, incorporant nous recursos adaptats a les diverses necessitats dels públics i eliminant les barreres d'accés.

8.3 Pla d'actuació 2021

El pla d'actuació per a 2021 ha inclós :

- Canvi en la porta principal del Bòlit_PouRodó per una porta d'obertura automàtica per facilitar l'accessibilitat física.
- Motorització de les persianes enrollatbles metàl·liques dels finestrals de les façanes del Bòlit_PouRodó per garantir l'accessibilitat física a tota persona treballadora i garantir la prevenció de riscos laborals.
- Compra d'una cadira de rodes. Disposar d'aquesta eina garanteix més accessibilitat a la gent gran i persones amb problemes de mobilitat.
- Programa de visites amb intèrpret en llengua de signes. Una sessió per cada projecte expositiu adreçada a persones amb diversitat funcional auditiva.
- Interpretació dels continguts dels vídeos introductoris a les exposicions en llengua de signes.
- Ampliació de l'oferta de la informació textual bàsica general i de cada exposició en idiomes de gran abast (català, castellà i anglès).
- Adaptació del programa de mediació de les exposicions per a persones amb diversitat funcional intel·lectual.
- Ampliació de l'oferta d'informació sobre les obres d'art, les propostes artístiques i les activitats amb un llenguatge entenedor i garantint les suficients condicions d'accessibilitat en la comunicació en general.
- Nomenament d'una persona responsable del seguiment i implantació del projecte d'accessibilitat dins l'equip.
- Fomentem un programació accessible i sensibilitzar els/les proveïdors/es, als/a les artistes i als/a les comissàries sobre la necessitat de generar propostes artístiques accessibles.
- Avaluacions qualitatives i quantitatives, així com el mateniment de les accions i mesures adoptades.

9. SERVEI D'ASSESSORAMENT A PROFESSIONALS DE LES ARTS VISUALS

Amb motiu de la crisi econòmica COVID 19 que afecta al sector cultural durant 2020 i 2021 s'ha reactivat el servei d'assessorament personalitzat, per email, online o presencial als/a les professionals de les arts visuals.

Aquest servei especialitzat funciona com a complement a altres serveis de suport a professionals com són els que es realitzen des de l'oficina del PECT (Indústries Culturals i Creatives) i al Servei d'Ocupació Municipal.

Ofereix suport en elaboració de projectes artístics, cerca de subvencions i ajudes, presentació de propostes expositives i dossiers per a convocatòrie, definició de projecte creatiu, orientació sobre el mapa d'agents artístics, contactes amb professionals, assessorament en autoocupació, cerca d'un encaix en el sector cultural, reorientació de carreres professionals I orientació en trajectòries acadèmiques.

10. EQUIP DEL BÒLIT

El Bòlit compta amb dues persones de plantilla (directora i administrativa) i dues tècnics interines (comunicació i educació, producció i documentació) i un/a porter/a mantenidor.

Ingrid Guardiola (Girona, 1980) és doctora en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra, professora de la Universitat de Girona, assagista, realitzadora audiovisual i investigadora cultural. Des del maig de 2021, és la directora del Bòlit - Centre d'Art Contemporani de Girona. El seu treball indaga en les relacions socioculturals que s'estableixen entre la cultura, la tecnologia i la societat, incidint en qüestions com la desigualtat o el gènere. En gestió i producció cultural ha realitzat continguts i coordinat projectes al CCCB (2002-2020), al MINIPUT —Mostra de Televisió de Qualitat— (2002-2018), al Mercat Audiovisual de Catalunya (2005-2006) i al Primavera Sound (PrimaveraPro On Screen, 1a edició, 2016).
Ha format part del comitè executiu del Consell de la Cultura de l'Ajuntament de Barcelona (2016-2021), del Patronat d'Hangar (2021-2020) i del comité assessor del Teatre Lliure (2019-2021). Ha co-comissariat o participat en les exposicions Radiomensió (el Prat de Llobregat, 2009), La dimensió poc coneguda: Pioneres del cinema (Museu del Cinema, 2014) o Terralab (2016-2018, MUME, Museu de l'Empordà). L'any 2017 va estrenar el seu primer llargmetratge

documental, Casa de ningú (Boogaloo Films, Open Society Foundations, CCCB). El 2018 va publicar el seu primer assaig, L'ull i la navalla: un assaig sobre el món com a interfície (Premi Crítica Serra d'Or d'assaig); i també ha publicat el seu segon assaig escrit amb Marta Segarra: Fils, un assaig sobre el confinament, la vigilància i l'anormalitat (Arcàdia, 2020).

Diana Sans (Barcelona, 1976): llicenciada en Història de l'Art (Universitat Autònoma de Barcelona, 1999) i Màster en Comunicació i Crítica d'Art (Universitat de Girona, 2001). Responsable de la Comunicació i Difusió del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, també és responsable del Departament d'Educació i Activitats. Llengües: català i castellà (bilingüe), anglès, francès i italià (nivell professional)

Farners Cabra (Santa Coloma de Farners, 1979): llicenciada en Història (Universitat de Girona, 2001) i Postgrau en Producció i Comunicació Cultural (Universitat Ramon Llull, 2007). Responsable de la coordinació de les exposicions al Bòlit, Centre d'Art Contemporani també porta a terme altres tasques vinculades a les activitats, l'educació, el programa de residències i els projectes de cooperació internacionals. Llengües: català i castellà (bilingüe), anglès, francès i italià (nivell professional).

M. Consol Vilà Carreras (Sarrià de Ter, 1961): estudis de Batxillerat acabats el 1978. L'any 1981 comença a treballar com a auxiliar administrativa a l'Ajuntament de Girona a l'àrea de Serveis Públics i més endavant, el 2007, esdevé Cap de Negociat. De l'any 2011 al 2016 va treballar al Departament legal de l'Ajuntament, i des del 5 de maig de 2016 està al càrrec de l'administració i facturació del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona. Llengües: català i castellà (bilingüe).

Núria Gascons i Cuatrecasas (Tossa de Mar, 1997): Graduada en història de l'art (Universitat de Girona, 2019) i Màster de Gestió del patrimoni cultural i natural (Universitat de Girona, 2019-2021). Mediadora cultural del Bòlit, Centre d'Art Contemporani des de l'octubre de 2020. Realitza tasques d'atenció a públics (mediacions, visites guiades puntuals), de manteniment de l'espai i de suport als departaments de comunicació i producció. Llengües: català i castellà (C1), Anglès (C1) i Italià (B2). Inicia la seva relació laboral amb el Bòlit l'octubre de 2020.

Estudiants en practiques

Alba Martínez Enrich
Narcisa Matas Toledo
Maria Carolina Fontana Di Rende
Laia Guillamon Pujol
Laia López Patino

Emma Solés Carbó
Maria de les Salines Saguer Batlle

11. COMUNICACIÓ

D'acord amb el pla de comunicació del centre per a cadascuna de les exposicions, activitats o projectes es realitza una estratègia específica que va des dels continguts en línia i 2.0 a les publicacions en paper passant per la senyalètica de l'espai i les xarxes socials. També s'ocupa de la relació amb els mitjans de comunicació que al llarg de 2021 ha generat el següents resultats:

-*Clipping* impactes en premsa escrita: 31
-*Clipping* impactes en premsa digital: 39
-Altres mitjans (TV o Ràdio): 10 impactes
-Notes de premsa: 29

Enllaç al recull de premsa:
https://web.girona.cat/bolit/recullpremsa/2021

Canals de comunicació

Aquest servei gestiona els diferents canals de comunicació del centre que per 2021 han obtingut els següents resultats:

Web

www.bolit.cat
Entrades o sessions: 18.110
Persones usuàries: 12.367
Pagines visualitzades: 45.525
Al llarg de 2021 el Bòlit ha seguit treballant amb un web propi (www.bolit.cat) però a finals d'any, s'ha vist com aquest començava a quedar-se obsolet i s'ha demanat a l'Oficina de Comunicació la creació d'un web transicional (www.girona.cat/bolit) fins al llançament del web definitiu que ha de tenir lloc a finals de 2022.

El Bòlit també s'ocupa del manteniment dels següents webs vinculats al projecte:
Web del projecte The Spur : www.thespur.eu
Web del projecte de residències Xarter: http://xarter.cat/
Web del projecte euroregional Etac: http://etac-eu.org/

Bloc del Dia de l'Art http://www.bolit.cat/blog/

Xarxes Socials

Facebook

https://www.facebook.com/bolit.centreartcontemporani 8.870 seguidors (pàgina)

https://www.facebook.com/theSpurProject/ 374 seguidors (pàgina)

https://www.facebook.com/ProjectETAC/ 225 seguidors (pàgina)

Twitter

https://twitter.com/BolitGirona/ 5.319 seguidors

https://twitter.com/thespurproject?lang=ca 75 seguidors

https://twitter.com/etaceu?lang=ca 70 seguidors

Youtube

Canal Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona

https://www.youtube.com/channel/UCnE8ZRTFvNzmxbhGB9ur4RA

363 vídeos

7.844 visualitzacions

228 subscriptors

Flickr

https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/

3.182 fotos

42 seguidors

Vimeo

https://vimeo.com/bolit

81 vídeos

10.127 reproduccions

54 seguidors

Acrelia

Newsletter ocasional: 2.333 adreces

52 campanyes/enviaments

Ivoox

https://www.ivoox.com/podcast-bolit-centre-d-art-contemporani-girona_sq_f11465072_1.html

4 Podcast

13 escoltes

Enllaç de descarrega dispositius de senyalització i difusió:

https://nextcloud.ajgirona.org/index.php/s/RyGK7bRM27d8tkM

12. ESTADÍSTIQUES

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona
Usuaris 2021

Exposicions

		20.846
Illes d'Arena - Azahara Cerezo	01/01/2021 - 31/01/2021	524
FETS/FACTS - Enric Ansesa	01/01/2021 - 07/02/2021	440
En Construcció	01/01/2021 - 10/01/2021	23
Petit Bòlit: Ara Art	15/01/2021 - 14/02/2021	292
FOOD La Utopia de la Proximitat	20/02/2021 - 30/05/2021	4.398
Desobediències i resistències	11/06/2021 - 29/08/2021	4.393
Ocupar una plaça menys	29/07/2021 - 29/08/2021	271
Petit Bòlit: Lletres de colors	03/06/2021 - 13/06/2021	132
Inund'Art: Francesc Serra	01/06/2021 - 14/06/2021	132
Entre d'altres	03/09/2021 - 26/09/2021	137
Cap a les deus. Una gramàtica fluvial	08/10/2021 - 09/01/2022	2.421
Petromasculinitats	22/10/2021 - 09/01/2022	2.059
Inund'Art: Playmodes	05/06/2021 - 06/06/2021	134
Art i Gavarres: Memòria Vegetal	31/08/2021 - 26/09/2021	794
Llum del món	24/07/2021 - 24/09/2021	3.078
Itineràncies i col·laboracions	01/01/2021 - 31/01/2021	1.618

Activitats, formació, recursos educatius i centre de documentació

4.674

TOTAL

25.520

13. OBSERVACIONS SOBRE EL PRESSUPOST

El pressupost del Bòlit és fonamentalment públic, amb la participació de l'Ajuntament de Girona (52,3%) el Departament de Cultura a través de l'OSIC (45,5%), el Banc de Sabadell (2,1%) i el Consell Comarcal (0,16%). El 98% del pressupost és públic.

Al marge de les subvencions, el Bòlit col·labora amb altres entitats que sufraguen una part de les despeses. Amb l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural coprodueixen els « Diàlegs de música, pintura i patrimoni» a Vilabertran. L'agència paga 7.000 euros de despeses i el Bòlit aporta tots els recursos humans. En aquest sentit també es col·labora amb La Casa de la Paraula en la coproducció del Projecte Bòlit Mentor; la Casa de la Paraula sufraga 8.250 euros de despeses mentre que el Bòlit 17.750 euros. L'exposició resultant es pot veure a les dues seus. Les aportacions del Museu del Ter i del Museu de la Mediterrània han estat de cessió de imatges. En les coproduccions amb l'Associació Cultural La Volta, cada entitat i equipament paga les seves pròpies despeses. La col·laboració amb els equipaments locals és orgánica; en aquest sentit el Bòlit ha iniciat una nova línia, #BòlitPensament, amb programació de conferències al Centre Cultural la Mercè. El Bòlit fa la gestió dels continguts i paga els honoraris i despeses vinculades amb la programació, comunicació…, mentre que el Centre Cultural la Mercè posa a disposició del Bòlit l'espai i els serveis tècnics. En relació amb la Càtedra Ferrater Mora i la Universitat de Girona, l'acadèmia contribueix a l'organització dels actes cedint els espais i, en alguna ocasió, pagant alguns honoraris d'alguns dels convidats.

La totalitat de les activitats organitzades pel Bòlit són de caràcter gratuït, això inclou les exposicions, les conferències, els seminaris i els tallers. Només les publicacions tenen un preu de sortida de 20 euros el catàleg i una part dels recursos educatius escolars estan quantificats. El 2021 no hi va haver cap recurs educatiu escolar de pagament, mentre que el 2022 la xifra augmentarà considerablement (recursos propis).